

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (пети разширен състав)

24 септември 2008 година *

По дело T-20/03,

Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, установено в Kahla (Германия), за което се явяват адв. M. Schütte и адв. S. Zühlke, avocats,

жалбоподател,

ПОДПОМАГАНО ОТ

Freistaat Thüringen (Германия), за която първоначално се явяват адв. A. Weitbrecht и адв. A. van Ysendyck, впоследствие адв. A. Weitbrecht и адв. M. Núñez—Müller, avocats,

И ОТ

Федерална република Германия, за която се явяват г-н W.-D. Plessing и г-н M. Lumma, в качеството на представители,

встъпили страни,

* Език на производството: немски.

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н V. Kreuzschitz и г-н V. Di Bucci, в качеството на представители, подпомагани от г-н C. Koenig, professeur,

ОТВЕТНИК,

с предмет искане за отмяна на Решение 2006/643/ЕО на Комисията от 13 май 2003 година относно държавната помощ, отпусната от Германия в полза на Kahla Porzellan GmbH и Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (ОВ L 227, стр. 12), в частта относно мерките за финансова подкрепа в полза на Kahla/Thüringen Porzellan GmbH,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (пети разширен състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-жа M. E. Martins Ribeiro, г-н F. Dehousse, г-н D. Šváby и г-жа K. Jürimäe, съдии,

секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 октомври 2006 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

Обстоятелства в основата на спора

1. Предприятието Kahla Porzellan GmbH (наричано по-нататък „Kahla I“), чиято дейност се изразява в производството на съдове и предмети от порцелан, се намира в провинция Тюрингия — една от областите, която евентуално може да се ползва от помощи съгласно член 87, параграф 3, буква а) ЕО.

2. Kahla I е учредено през 1990 г. в резултат на преобразуването на комбинат от бившата Германска демократична република (ГДР) — VEB Vereinigte Porzellanwerke Kahla — в две дружества, едното от които е Kahla I, приватизирано през април 1991 г. от Treuhandanstalt (наричано по-нататък „ТНА“). На 9 август 1993 г. Kahla I подава молба за откриване на производство по несъстоятелност, което е открито на 29 септември 1993 г.

3. Предприятието Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (наричано по-нататък „Kahla II“ или „жалбоподателят“) е учредено през ноември 1993 г. от г-н G. R. През януари 1994 г. това дружество придобива терените, машините и съоръженията на дружеството в несъстоятелност Kahla I и наема 380 от работниците на последното.

- 4 Прехвърлянето на недвижимите имоти на Kahla I е одобрено от ТНА, на което тези имоти са преотстъпени, както и от Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) — органът, който е негов правопреемник.
- 5 Договорът за продажба на активите на Kahla I предвижда обща цена в размер на 7,391 милиона германски марки (DEM). Сумата в размер на 2,05 милиона германски марки, която представлява цената за съоръженията, трябва да се изплати чрез субсидия от провинция Тюрингия в размер на 2,5 милиона германски марки. Правата, марките, регистрираните полезни модели, както и ноу-хау са прехвърлени срещу символична сума в размер на 1 DEM, докато списъкът с клиентите и книгата за поръчки са прехвърлени безвъзмездно. Поисканата за складовите наличности цена е в размер на 2,136 милиона германски марки, а недвижимите имоти трябва да се прехвърлят при освобождаване от такси срещу сума в размер на 3,205 милиона германски марки. След като впоследствие цената на складовите наличности е намалена, общата платена цена възлиза на 6,727 милиона германски марки.
- 6 На 5 март 1994 г. публичното предприятие Thüringen Industriebeteiligungs GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „ТІВ“), контролирано от провинция Тюрингия, придобива участие от 49 % в капитала на жалбоподателя. На 31 декември 1999 г. ТІВ прехвърля дяла си на г-н G. R. и на сина му г-н H. R. срещу сума с по-висок размер от платената през март 1994 г. от ТІВ.
- 7 След като получава жалби и вследствие на кореспонденция и срещи с представителите на Федерална република Германия, на 15 ноември 2000 г. Комисията започва предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура относно помощите ad hoc в полза на Kahla I и на жалбоподателя. Федерална република Германия е уведомена за решението на Комисията да започне процедурата, а уведомлението е публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* от 30 юни 2001 г. (ОВ С 185, стр. 45). Комисията разпорежда на Федерална република Германия да ѝ изпрати всички документи, сведения и данни, необходими за преценка на съвместимостта на помощта. По-конкретно става въпрос за данни, които позволяват да се установи дали Kahla I и жалбоподателят са независими едно от друго предприятия или жалбоподателят трябва да се приеме за правопреемник на предприятие или за „възможност за продължаване на дейността“ [„Auffanglösung“]. Освен това става въпрос за сведения, които

позволяват да се установи дали някои помощи са в съответствие с одобрените схеми за помощи. На последно място, става въпрос за всички съществуващи планове за реструктуриране на Kahla I и на жалбоподателя, в които се описват направените или предвидените инвестиции и всички останали разходи за реструктуриране, финансирани с държавни помощи, в които са обсъдени счетоводните баланси и отчетите за приходите и разходите (за Kahla I), в които се описва развитието на капацитета, както и данните, позволяващи да се установи дали инвеститорът е направил вноска. Комисията приканва заинтересованите лица да представят становища относно разглежданата помощ.

- 8 С писмо от 26 март 2001 г. Федерална република Германия отговаря на разпореждането, като предоставя сведения относно разглежданите помощи и уведомява Комисията за нови помощи. На 28 май 2001 г. Комисията иска допълнителна информация, която получава на 30 юни 2001 г. и на 9 август 2001 г. На 31 юли 2001 г. Комисията получава становище от жалбоподателя.
- 9 С писмо от 28 ноември 2001 г. (ОВ С 26, 2002 г., стр. 19) Комисията уведомява Федерална република Германия за решението си с официалната процедура по разследване да обхване и помощите, които не съответстват на одобрените схеми за помощи, както и помощите, за които преди това не е направено уведомяване. Комисията приканва заинтересованите лица да представят становища.
- 10 На 10 декември 2001 г. случаят е обсъден с представителите на Федерална република Германия и на предприятието.
- 11 На 30 януари 2002 г. Федерална република Германия представя становище по решението за разширяване на обхвата на процедурата и изпраща подробни сведения. С писмо от 28 февруари 2002 г. жалбоподателят изпраща становището си на Комисията.

- 12 След като получава нова жалба, в която се твърди, че жалбоподателят е получил други помощи, с писмо от 30 април 2002 г. Комисията иска допълнителна информация от Федерална република Германия, която получава на 29 май 2002 г.
- 13 След проведената на 24 юли 2002 г. среща с представители на Федерална република Германия, на 7 август 2002 г. последната представя допълнителни пояснения. На 30 юли 2002 г. жалбоподателят представя становище, а с писмо от 1 октомври 2002 г. Федерална република Германия изпраща ново становище.
- 14 В края на официалната процедура по разследване, на 30 октомври 2002 г. Комисията приема Решение С (2002) 4040 окончателен относно държавната помощ, отпусната от Германия в полза на Kahla I и Kahla II, като Германия е уведомена за решението на 4 ноември 2002 г. и то е съобщено на жалбоподателя на 12 ноември 2002 г.
- 15 След подаването на настоящата жалба (вж. точка 39 по-долу), с писмо от 13 май 2003 г. Комисията съобщава на Федерална република Германия изменение на решението от 30 октомври 2002 г., по-конкретно на член 1 от него, доколкото разпореждането за възстановяване се отнася до мярка 22, на съображения 34, 37, 99, 101, 103 и 171 относно мярка 16 и на съображения 146 и 147 относно мярка 32. Вследствие на това Комисията приема ново решение — Решение 2003/643/ЕО от 13 май 2003 година относно държавната помощ, отпусната от Германия в полза на Kahla I и Kahla II (ОВ L 227, стр. 12, наричано по-нататък „обжалваното решение“). Обжалваното решение е съобщено на жалбоподателя на 16 май 2003 г. и публикувано на 11 септември 2003 г.

Обжалваното решение

- 16 В обжалваното решение Комисията преценява поотделно финансовите мерки, приети от публичните органи в полза на Kahla I и на жалбоподателя. В съображение 85 от обжалваното решение тя припомня, че при разширяване на обхвата на процедурата по разследване тя заключава, че Kahla I и жалбоподателят са две отделни юридически лица и че последният е приет за „дружество за продължаване на дейност“, тъй като г-н G. R. го учредява като „фиктивно дружество“, с оглед да се продължи на дейността на Kahla I, което е в производство по несъстоятелност, и да се придобият активите на последното.
- 17 Що се отнася до Kahla I, в съображение 22 от обжалваното решение Комисията посочва, че от учредяването му до обявяването му в несъстоятелност публичните органи са приели в негова полза финансови мерки в общ размер на 115,736 милиона германски марки (мерки 1—10).
- 18 Що се отнася до жалбоподателя, Комисията отчита 23 мерки за финансова подкрепа, приети в негова полза в периода между 1994 г. и 1999 г., в общ размер на 39,028 милиона германски марки (мерки 11—33). Сред тези мерки, описани в съображения 34—59 от обжалваното решение, по-конкретно се намират следните:
- мярка 11: на 5 март 1994 г. срещу сума в размер на 1,975 милиона германски марки ТІВ придобива участие от 49 % в капитала на жалбоподателя,
  - мярка 12: заем с право на участие в печалбата в размер на 6 милиона германски марки, отпуснат от ТІВ през март 1994 г.

- мярка 13: поръчителство за кредит, което провинция Тюрингия поема през март 1994 г. за инвестиционни кредити и което обхваща заемите, предмет на мерки 18—22,
- мярка 14: поръчителство за 90 % от дължимата сума, поето през март 1994 г. от провинция Тюрингия за кредити за оборотни капитали в размер на 6,5 милиона германски марки, предоставени от частна банка през септември 1995 г.,
- мярка 15: субсидия за инвестиране с първоначален размер от 2 милиона германски марки, увеличен на 2,5 милиона германски марки, изплатена от провинция Тюрингия през май 1994 г.,
- мярка 16: заем от публична банка за формиране на собствен капитал (наричан по-нататък „заем ЕКН“) в размер на 0,2 милиона германски марки, отпуснат през юни 1994 г. на г-н G. R. при учредяването на жалбоподателя,
- мярка 21: инвестиционен заем в размер на 3,45 милиона германски марки, отпуснат през април 1995 г.,
- мярка 23: поръчителство, посочено в мярка 13, което обхваща заем в размер на 1 милион германски марки, отпуснат от частна банка през февруари 1996 г.,
- мярка 26: субсидии в полза на заетостта, свързани с инвестиции за защита на околната среда, в размер на 1,549 милиона германски марки, отпуснати от Федералната дирекция по заетостта в периода 1994—1996 г.,
- мярка 27: различни субсидии за участие в панаири и изложения, за реклама, за научно-изследователска и развойна дейност и за интегриране на работници, отпуснати в периода 1994—1996 г., в размер на 0,492 милиона германски марки,

- мярка 30: поръчителство, посочено в мярка 13, което обхваща заем в размер на 2,32 милиона германски марки, отпуснат от частна банка през май 1999 г.,

  - мярка 32: различни субсидии за участие в панаири и изложения, за реклама, за интегриране на работници и за разходи за персонал при научно-изследователската и развойната дейност, отпуснати в периода 1997—1999 г., в размер на 0,352 милиона германски марки.
- 19 На първо място Комисията смята, че финансовите мерки, приети в полза на жалбоподателя, представляват помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО и в този контекст счита, че публичните органи не са действали като инвеститори в условията на пазарна икономика.
- 20 В съображения 94—97 от обжалваното решение Комисията отбелязва общо, че от двата доклада, изготвени от консултантски фирми, а именно докладът на Rölfs Bühler Stümpges Hauck & Partner (наричано по-нататък „RBSH&P“) от ноември 1993 г. и докладът на Arthur Andersen (наричано по-нататък „АА“) от януари 1994 г., е видно, че правителството на провинцията и финансовите ѝ институции целят да запазят работни места. Освен това консултантите предвиждат загуби през поне две години и не предвиждат евентуална насрещна престация за участието на публичните органи.
- 21 Що се отнася по-специално до придобиването от ТІВ на участие от 49 % в капитала на жалбоподателя (мярка 11), в съображения 98 и 99 от обжалваното решение Комисията уточнява, че според консултантите потенциалните рискове са големи. В това отношение тя отбелязва, че не са предприети действия за предотвратяването им и не е направен анализ на бъдещите приходи. Освен това условията на участие на ТІВ не са сходни с условията, предоставени на г-н G. R. В този контекст Комисията уточнява, че противно на изявленията на Федерална република Германия, г-н G. R. не е инвестирал 2,055 милиона германски марки в жалбоподателя, а само 0,055 милиона германски марки. Останалите 2 милиона германски марки произхождат от държавни източници под формата на заеми, отпуснати на г-н G. R., които Комисията приема за две мерки, представляващи помощи в полза на жалбоподателя (вж. точка 24 по-долу), като едната от тях

е включена в поръчителство на държавата пред отпуснатата заема банка (мярка 16), а като обезпечение за другата е учредена ипотека върху недвижимите имоти на жалбоподателя (заем от 1,8 милиона германски марки, предмет на мярка 17). Рискът, поет от ТІВ, което предоставя на разположение на жалбоподателя 1,975 милиона германски марки под формата на дялово участие, е безспорно по-голям от понесения от частния инвеститор. Освен това последният има право да прекрати договора, ако участието на ТІВ или останалите мерки не са ефикасни.

22 Що се отнася до останалите мерки в полза на жалбоподателя, в съображение 100 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че с оглед на особеното положение на предприятието и на обстоятелството, че то осъществява дейността си на пазар, който се характеризира със структурен свръхкапацитет, инвеститор в условията на пазарна икономика би предоставил финансова подкрепа само при условия, отчитащи тези обстоятелства.

23 Така, що се отнася по-специално до заема с право на участие в печалбата, отпуснат от ТІВ (мярка 12), в съображение 102 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че лихвата е определена на 12 %, но е уговорена, без да е изискано ни най-малко обезпечение и при прилагане на лихва от 0 % поне през първите две години, като прагът на размера на лихвите е определен на 50 % от печалбата за съответната финансова година. Освен това във връзка със заема не е предвидено допълнително право на глас и не е предвидена рискова премия за компенсиране на предвидените от консултантите рискове.

24 Що се отнася до различните отпуснати от публични банки заеми (между които двата заема, отпуснати на г-н G. R., и мярка 21), в съображение 102 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че всички те са предоставени при по-нисък лихвен процент от референтния процент и доколкото са уговорени обезпечения, последните са учредени от публичните органи или едни и същи активи неколккратно служат за обезпечение, за да се гарантират различните заеми. Що се отнася по-конкретно до заема ЕКН (мярка 16), в съображение 103 от обжалваното решение Комисията посочва, че за него гарантира държавата, а не е учредено лично обезпечение, както и че дори да е било учредено лично

обезпечение, то би било от по-нисък ранг от всички останали обезпечения и би обхванало само много малка част от потенциално големия риск от неизпълнение на задълженията. В съображение 130 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че макар да е отпуснат пряко на г-н G. R., този заем цели да подпомогне предприятието и следователно трябва да се счита за помощ в полза на жалбоподателя.

- 25 На второ място Комисията разглежда затрудненията на жалбоподателя.
- 26 В съображения 106 и 107 от обжалваното решение тя уточнява, първо, че жалбоподателят е „възможност за продължаване на дейността“, а именно новоучредено предприятие в източната част на Германия, което е придобило активите на дружество в производство по несъстоятелност. Според Комисията „възможностите за продължаване на дейността“ не са сравними с други новоучредени предприятия, тъй като тези дружества, които са придобили активите на дружество в производство по несъстоятелност и продължават да осъществяват дейността на последното, като по принцип преди това не е осъществено никакво приемливо реструктуриране, наследяват редица структурни недостатъци и се нуждаят от съществени изменения, за да могат да се адаптират към пазарната икономика. Комисията пояснява, че предвид особеното положение на новите провинции тя приема по-гъвкаво и либерално разбиране, което позволява на „възможностите за продължаване на дейността“ да се ползват от помощи за реструктуриране, и отбелязва, че този начин на действие е кодифициран в точка 10 от Съобщение 1999/С 288/02 на Комисията относно насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 288, стр. 2, наричани по-нататък „Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1999 г.“).
- 27 На следващо място, в съображения 108—118 от обжалваното решение Комисията уточнява, че жалбоподателят е имал затруднения от 1994 г. до края на 1996 г., до момента, в който за първи път отчита малък положителен резултат и в който делът на собствените капитали започва да се увеличава, най-вероятно в резултат на отпуснатата помощ.

28 В съображения 108 и 109 от обжалваното решение Комисията посочва, че общото условие, предвидено в точка 2.1. от Съобщение 94/С 368/05 на Комисията относно насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 368, стр. 12, наричано по-нататък „Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г.“), е изпълнено, и припомня, че предприятие в затруднение се определя като предприятие, което не може да осигури оздравяването си със собствените си ресурси или със средства, получени от акционерите му или чрез заем. Според Комисията, от една страна, това положение е установено към момента на учредяване на жалбоподателя и към момента на отпускане на помощта в докладите, изготвени от RBSH&P и АА, които смятат, че жалбоподателят е в затруднение и препоръчват реструктурирането му, а от друга страна, положението се потвърждава от обстоятелството, че предприятието никога не е получавало финансова подкрепа от частни банки без помощта на държавата.

29 След като припомня в съображение 110 от обжалваното решение, че някои от показателите в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г. не са приложими за новоучредените предприятия, в съображения 111—113 Комисията уточнява, че ниската стойност на чистия актив, прекомерно големият брой на наетите лица, паричните потоци и свръхзадължеността на предприятието доказват, че то е било в затруднение в момента на отпускане на помощта. Освен това в съображение 114 от обжалваното решение Комисията пояснява, че макар прилагането на специален режим на амортизационни отчисления (мярка 33) вероятно да е довело до по-големи загуби, без подкрепата на държавата жалбоподателят щял да претърпи много по-големи загуби и вероятно щял да изчезне от пазара.

30 В съображения 115 и 116 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че изводът ѝ не може да бъде променен ex post от обстоятелството, че затрудненията на жалбоподателя са преодолени в резултат на отпускането на съществени помощи в рамките на кратък период. Ето защо тя оспорва изложеното в доклад от 21 януари 2002 г., представен от Федерална република Германия, и припомня, че в наличните през 1994 г. доклади се заключава, че подкрепата на държавата е от абсолютно решаващо значение за възстановяването на предприятието.

- 31 На трето място Комисията разглежда дали отпуснатите на жалбоподателя помощи съответстват на одобрените схеми за помощи, на които се позовава Федерална република Германия.
- 32 След приключване на разглеждането, в съображение 148 от обжалваното решение Комисията заключава, че редица мерки, приети в полза на жалбоподателя, между които мярка 17 (вж. точка 21 по-горе), представляват съществуващи помощи, които тя не следва да преразглежда.
- 33 За сметка на това в съображения 128 и 129 от обжалваното решение Комисията приема, че субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия (мярка 15) не съответства на схемата, въз основа на която се твърди, че е отпусната, тъй като към момента на субсидията жалбоподателят е предприятие в затруднение. Тя уточнява, че при разширяването на обхвата на официалната процедура по разследване неправилно е отбелязала, че разрешената схема се прилага само за малките и средни предприятия (МСП), но че Федерална република Германия много правилно е посочила, че големите предприятия също могат да се ползват от помощи въз основа на тази схема, при условие че са спазени определени условия. Комисията отбелязва, че за сметка на това схемата изрично изключва от приложното си поле предприятията в затруднение, и припомня, че е приела отрицателно решение относно тази схема поради неправомерното ѝ използване, тъй като е приложена по-конкретно за предприятия в затруднение, в противоречие с особените разпоредби, одобрени от Комисията (Решение 2003/225/ЕО на Комисията от 19 юни 2002 година относно програмата на провинция Тюрингия в полза на инвестициите на МСП и случаите на прилагането ѝ (ОВ L 91, 2003 г., стр. 1).
- 34 Що се отнася до заема ЕКН (мярка 16), в съображение 130 от обжалваното решение Комисията уточнява, че той не съответства на програмата за подпомагане на формирането на собствен капитал, въз основа на която се твърди, че е отпуснат, тъй като жалбоподателят не попада в категорията на МСП.

35 Що се отнася до субсидиите в полза на заетостта, свързани с инвестиции за защита на околната среда (мярка 26), в съображения 134—139 от обжалваното решение Комисията приема, че те не попадат в обхвата на § 249h от *Arbeitsförderungsgesetz* (Закон за насърчаване на заетостта, наричан по-нататък „AFG“) — схема, одобрена от Комисията като непредставяваща държавна помощ. Комисията отбелязва, че както Федерална република Германия пояснява в писмото си от 29 юли 1994 г., от една страна, предвидените в § 249h от AFG мерки в областта на възстановяване и подобряване на околната среда са насочени към публичноправните юридически лица и главно към административно-териториалните единици (градове, кантони, общини и т.н.), както и към ръководените от ТНА предприятия, а от друга страна, мерките в полза на частно предприятие не могат да се ползват от помощ. В момента на отпускане на субсидиите обаче жалбоподателят е частно предприятие. Освен това Комисията посочва, че част от субсидиите са отпуснати от провинция Тюрингия, докато само *Bundesanstalt für Arbeit* (Федералната дирекция по заетостта) е оправомощена да ги отпуска. Впрочем субсидиите поставят жалбоподателя в по-благоприятно положение, тъй като са отпуснати за премахване на стари съоръжения. В допълнение, според Комисията в германския закон се крие чисто избирателен компонент, който не позволява разглежданата мярка да се счита за обща мярка.

36 На четвърто място Комисията разглежда мерките, за които се твърди, че попадат в обхвата на така нареченото правило „de minimis“. Що се отнася по-конкретно до периода 1997—1999 г. (съображения 152—154 от обжалваното решение), Комисията оспорва обстоятелството, че мярка 30 и част от мярка 32 попадат в обхвата на така нареченото правило „de minimis“. Следователно те представляват помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.

37 На пето място, относно съвместимостта на помощите с общия пазар в съображения 157—174 от обжалваното решение Комисията припомня, че що се отнася до помощите, отпуснати до края на 1996 г., жалбоподателят е предприятие в затруднение до 1996 г. Следователно тя смята, че тези помощи не представляват регионални помощи, съвместими с общия пазар. На следващо място Комисията смята, че в конкретния случай не са изпълнени условията, поставени в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г., на които както е видно от съображение 80 от обжалваното решение, се позовава Федерална република Германия. Комисията уточнява, от една страна, че въпреки многократните разпореждания Федерална република Германия не

е изпратила окончателния вариант на какъвто и да е план за реструктуриране, нито е посочила действително изпълнените мерки по реструктуриране, а от друга страна, че частната вноска към общия размер на разходите за реструктуриране не може да бъде приета за съществена, като чисто частен характер има само вноската на г-н G. R. в размер на 0,055 милиона германски марки. Що се отнася до помощите ad hoc, отпуснати след 1997 г., в съображения 175—184 от обжалваното решение Комисията смята, че те не могат да бъдат приети за съвместими с общия пазар по смисъла на Насоките за националната регионална помощ (ОВ С 74, 1998 г., стр. 9).

- 38 С оглед на посочените по-горе съображения в член 1, параграф 2 от обжалваното решение Комисията обявява за несъвместими с общия пазар придобиването на участие и заема с право на участие в печалбата от страна на ТІВ (мерки 11 и 12), поръчителството, поето от провинция Тюрингия до 90 % от дължимата сума (мерки 13, 14, 23 и 30), субсидията от провинция Тюрингия (мярка 15), заема от публична банка за формиране на собствен капитал (мярка 16), заема от публична банка (мярка 21), субсидиите в полза на заетостта (мярка 26), мерките, свързани с интеграция на работниците, с участието в панаири и изложения и с реклама (мярка 27), и мерките, свързани с научно-изследователска и развойна дейност, с интеграция на работниците, с участие в панаири и изложения и с намаляване на разходите (мярка 32). В член 2, параграф 1 от обжалваното решение Комисията разпорежда на Федерална република Германия да предприеме всички необходими мерки, за да получи възстановяване от жалбоподателя на помощите, посочени в член 1, параграф 2 от споменатото решение.

Производство и искания на страните

- 39 На 22 януари 2003 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.

- 40 С молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 30 април 2003 г., Федерална република Германия иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на жалбоподателя.
- 41 С молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 5 май 2003 г., провинция Тюрингия (Freistaat Thüringen) иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на жалбоподателя.
- 42 С Определение от 9 юли 2003 г. председателят на пети разширен състав уважава тези молби.
- 43 Вследствие на изменението на решението на Комисията от 30 октомври 2002 г. с акт, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 16 юли 2003 г., жалбоподателят представя писмена реплика, в която е взето предвид това изменение.
- 44 Федерална република Германия представя писменото си становище при встъпване на 25 август 2003 г.
- 45 Провинция Тюрингия представя писменото си становище при встъпване на 10 септември 2003 г.
- 46 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (пети разширен състав) решава, от една страна, да предприеме процесуално-организационни действия, като прикани страните да дадат писмен отговор на въпроси и да представят документи, а от друга страна, да открие устната фаза на производството. Страните изпълняват указанията на Първоинстанционния съд в определения срок.

47 Устните състезания и отговорите на страните на въпросите на Първоинстанционния съд са изслушани в съдебното заседание от 19 октомври 2006 г.

48 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

- да отмени член 1, параграф 2 от обжалваното решение,
- да отмени член 2 от обжалваното решение в частта относно мерките, посочени в член 1, параграф 2 от споменатото решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
- да осъди Комисията да понесе разходите, произтичащи от изменението на решението от 30 октомври 2002 г., при това независимо от изхода на спора.

49 Федерална република Германия, встъпила страна, моли Първоинстанционния съд:

- да отмени член 1, параграф 2 и член 2, параграф 1 от обжалваното решение поне в частта относно субсидията от провинция Тюрингия,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

50 Провинция Тюрингия, встъпила страна, моли Първоинстанционния съд:

- да отмени член 1, параграф 2 от обжалваното решение,
- да отмени член 2 от обжалваното решение в частта относно мерките, посочени в член 1, параграф 2 от споменатото решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
- да осъди Комисията да заплати разноските, произтичащи от изменението на решението от 30 октомври 2002 г., при това независимо от изхода на спора,
- да осъди Комисията да заплати разноските, свързани с встъпването.

51 Комисията моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 52 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания за отмяна.
- 53 Първите три правни основания са изведени съответно от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, на принципа на правната сигурност и на принципа на защита на оправданите правни очаквания, що се отнася до субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия (мярка 15) и до субсидиите в полза на заетостта, свързани с инвестиции за защита на околната среда (мярка 26).
- 54 Четвъртото правно основание е изведено по същество от фактически грешки и явни грешки в преценката. Жалбоподателят разделя четвъртото правно основание на шест части, които се отнасят, първо, до неточно установяване на фактите, второ, до квалификацията на предприятие в затруднение, трето, до преценката на действията на ТІВ с оглед на критерия за частния инвеститор, четвърто, до насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране, пето, до възстановяването на заема, предмет на мярка 22, и шесто, до така наречените помощи „de minimis“ за периода 1997—1999 г. (мярка 32). При все това, като приема обжалваното решение, Комисията по-конкретно отменя разпореждането за възстановяване на заема, предмет на мярка 22 (вж. точка 15 по-горе). Освен това след приемането на обжалваното решение страните постигат съгласие относно изчислението на субсидиите, предмет на мярка 32. В отговор на въпрос на Първоинстанционния съд те потвърждават, че вече не съществува спор относно мярка 32 (така наречена помощ „de minimis“ между 1997 г. и 1999 г.), като това се отбелязва в протокола за съдебното заседание. Ето защо няма основание да се разглеждат двете последни части от четвъртото правно основание.
- 55 Първоинстанционният съд ще разгледа заедно първите три правни основания, които се отнасят единствено до мерките 15 и 26, а впоследствие ще разгледа отделно четвъртото правно основание, което засяга останалите мерки, посочени в обжалваното решение.

А — По първото, второто и третото правно основание, изведени от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, на принципа на правната сигурност и на принципа на защита на оправданите правни очаквания

1. *Относно субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия (мярка 15)*

а) Доводи на страните

По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО

⁵⁶ Жалбоподателят поддържа, че субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия е отпусната съгласно разрешена обща схема за помощи и следователно представлява съществуваща помощ. Жалбоподателят твърди основно, че Комисията е въвела с обратна сила допълнителни условия в разрешената схема, а субсидиарно — че не може да бъде приет за предприятие в затруднение.

— По условията за прилагане на схемата

⁵⁷ Жалбоподателят твърди, че програмата на провинция Тюрингия в полза на инвестиране в МСП се прилага за всички предприятия без изключение и следователно и за предприятията в затруднение и за „възможностите за продължаване на дейността“. Подобни изключения не можело да бъдат изведени нито от писмото за разрешаване на Комисията от 26 ноември 1993 г., нито от

известieto, публикувано в съкратен вариант в *Официален вестник*. Напротив, от тази публикация било видно, че програмата била насочена именно към новоучредените предприятия като жалбоподателя и че една от целите била да се предостави помощ при започване на дейността.

58 Жалбоподателят смята, че представените от Федерална република Германия уточнения в съобщение от 26 август 1993 г. целят единствено да пояснят схемата, за която е направено уведомяването, и не могат да изменят ясното съдържание на програмата. Ако Комисията е смятала, че текстът, за който е уведомена, се отнася до някои положения, които тя не желае да разреши, тя е трябвало да започне официална процедура по разследване и в рамките на тази процедура да изиска изменението на схемата или да предвиди задължение за индивидуално уведомяване. Във всеки случай съобщението от 26 август 1993 г. не изключвало прилагането на програмата за случаи като този на жалбоподателя, който е придобил активи на предприятие и ги е модернизирал.

59 Според жалбоподателя ограничение на програмата не може да се изведе и от обстоятелството, че тя е разрешена като схема за регионални помощи. Напротив, съгласно практиката на Комисията при вземане на решения предприятия в затруднение биха могли да получат регионални помощи (Решение 1999/157/ЕО на Комисията от 22 април 1998 г. относно държавна помощ в полза на Triptis Porzellan GmbH i. GV., Thüringe (ОБ L 52, 1999 г., стр. 48) и Решение 2003/383/ЕО на Комисията от 2 октомври 2002 г. относно държавна помощ С 44/01 (предишен номер NN 147/98), отпусната от Германия в полза на Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (ОБ L 140, 2003 г., стр. 30), както е видно и от обжалваното решение. Аналогично, „възможност за продължаване на дейността“, която попада в обхвата на бележка 10 от Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1999 г., може да претендира за субсидия от провинция Тюрингия, тъй като посочената разпоредба не изключвала подпомагането на новоучредените предприятия с регионални помощи. Във връзка с това жалбоподателят отбелязва, че не е получил субсидията за инвестиране с оглед на реструктуриране, а за инвестиции съгласно разрешената програма, за които може да се отпускат помощи.

- 60 Той посочва още, че както е видно от обжалваното решение, въпреки името си програмата също така не се ограничава само до МСП, тъй като Комисията я е разрешила и за по-големи предприятия.
- 61 Що се отнася до Решение 2003/225 относно неправомерното прилагане на програмата, жалбоподателят поддържа, че в обжалваното решение Комисията изрично не е разгледала прилагането на схемата спрямо жалбоподателя и следователно това решение не може да му се противопостави.
- 62 На последно място жалбоподателят твърди, че разследването на Комисията трябва да се ограничи до проверка дали преценката на националните органи относно съвместимостта на помощта със схемата, въз основа на която е отпусната, не е опорочена от явна грешка.
- 63 Федерална република Германия поддържа, че макар съобщението на германското правителство от 26 август 1993 г. да изключва помощите за оздравяване и реструктуриране, Комисията все пак не била доказала, че спорната субсидия не отговаряла на условията на разрешената програма за помощи. Според Федерална република Германия от перспективата *ex ante* през май 1994 г., следва да се провери дали спорната субсидия за инвестиране може да бъде квалифицирана като помощ за оздравяване и реструктуриране, изключена от приложното поле на програмата. В това отношение Федерална република Германия смята, че ако става въпрос за новоучредено предприятие, което след като не е предприятие в затруднение, не може да бъде допуснато да се ползва от помощ за реструктуриране, то отпускането на субсидията за инвестиране отговаря на условията на програмата, тъй като не става въпрос за помощ за реструктуриране.

64 Провинция Тюрингия напълно подкрепя становището на жалбоподателя и критикува по-конкретно установяването от страна на Комисията на изкуствена разграничителна линия между регионална помощ и помощ за реструктуриране.

65 В отговор на това Комисията посочва, че Федерална република Германия изрично уточнява в съобщението от 26 август 1993 г., че предприятията в затруднение са изключени от приложното поле на схемата и че от самата схема, за която е направено уведомяване, както и от публикуваната в *Официален вестник* извадка е видно, че не са включени помощите за оздравяване и реструктуриране.

— По квалифицирането на жалбоподателя като предприятие в затруднение

66 Жалбоподателят поддържа, че е новоучредено предприятие, което никога не е било в затруднение нито съгласно проекта за предприятие, нито в рамките на действителното си развитие.

67 На първо място той твърди, че съгласно трайно следвания от Комисията принцип новоучредено предприятие не може да бъде прието за предприятие в затруднение дори да е придобило активите на дружество в несъстоятелност. Впрочем квалифицирането като предприятие в затруднение на всички „възможности за продължаване на дейността“ не можело да произтича от бележка 10 от Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1999 г. Според жалбоподателя да се приема, че всички „възможности за продължаване на дейността“ в Източна Германия, които са придобили активи при ликвидация по съдебен ред, са предприятия в затруднение било явно неточно и могло да доведе до дискриминация между новоучредените предприятия в Източна Германия и тези от останалата част на Европейския съюз.

- 68 На второ място жалбоподателят твърди, че е учреден от независим инвеститор, признат в своята област експерт, който не е запознат със затрудненията на Kahla I. Комисията не представила доказателства в подкрепа на твърдението си, че жалбоподателят действително „наследил“ затрудненията на дружеството в несъстоятелност Kahla I. Според жалбоподателя не са налице обективни данни, позволяващи да се заключи, че той е част от същото „обективно съществуващо образувание“ като Kahla I. Освен това съгласно съдебната практика две предприятие не могат да се приемат без разграничение за един и същ „правен субект“. Жалбоподателят твърди, че не продължава дейността на дружество в несъстоятелност, а просто е придобил на пазарна цена активи в производство по оздравяване по съдебен ред и ги е използвал в рамките на последователен и разумен проект за предприятие, свързан със съвсем различен пазар, посредством съвсем различна структура и съвсем различна маркетингова стратегия за много различна клиентела. Впрочем обстоятелството, че жалбоподателят е продължил да инвестира в закупуването на употребявани машини също не доказвало, че жалбоподателят е „наследил“ затрудненията на Kahla I.
- 69 На трето място жалбоподателят поддържа, че изготвеният от RBSH&P доклад, както и този на фирмата АА, описват учредяването на ново предприятие. Тези доклади не представлявали планове за реструктуриране и следователно не могли да подкрепят тезата, че от самото начало жалбоподателят бил учреден като предприятие в затруднение. Според жалбоподателя от проектите за предприятие е видно, че не се е предвиждало новото предприятие да срещне затруднения. Напротив, консултантите установили *ex ante*, че проектът за предприятие бил реалистичен от икономическа гледна точка. Тази оценка била точна, дори много умерена, тъй като предприятието се развило успешно, надхвърляйки първоначалните прогнози, което се потвърждавало от доклада на одиторската фирма Saale/Revision. В писмената си реплика жалбоподателят моли по този въпрос да се изслуша заключението на определено от Първоинстанционния съд вещо лице.
- 70 На четвърто място жалбоподателят твърди, че проверката на критериите, посочени в точка 2.1. от Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г. или в точка 4 и следващите от Насоките от 1999 г., показва, че той не е предприятие в затруднение.

- 71 Тъй като Комисията не е разгледала подробно всеки един от тези критерии, тя не е действала съобразно постоянната си практика при вземане на решения. Според жалбоподателя Комисията всъщност е признала, че по-голяма част от критериите, посочени в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране, като намаляване на рентабилността, нарастване на загубите, намаляването на паричните потоци, нарастване на лихвите, не са изпълнени в конкретния случай, или е твърдяла, че те не са от решаващо значение при преценката на ново предприятие.
- 72 Обратно на твърденията на Комисията, жалбоподателят смята, че данните от проекта за предприятие не отговарят на някои от критериите от Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране. Напротив, нетната балансова стойност, паричните потоци и лихвите са се увеличили в съответствие с прогнозите на проекта за предприятие, както е видно от доклада на фирмата Saale/Revision.
- 73 Що се отнася до нетната балансова стойност, Комисията не е доказала, че тя е била необичайно ниска за стабилно предприятие. Жалбоподателят обаче вече е доказал, че нетната балансова стойност не е указвала никакво финансово или икономическо затруднение. Жалбоподателят твърди, че е доказал, че придобитите активи са позволявали да се изгради рентабилно предприятие както според проектите му (*ex ante*), така и според още по-обещаващите стойности на действителните му резултати (*ex post*). Според жалбоподателя начинът на финансиране на активите не указва по никакъв начин дали нетната балансова стойност е намаляла или дали от самото начало е била прекалено ниска за жизнеспособно предприятие. Освен това Комисията е заключила, че активите били придобити на пазарна цена и не е пояснила как тази нетна балансова стойност може да бъде прекалено ниска, след като отговаря на пазарната стойност.
- 74 Освен това вписаните в проекта за предприятие парични потоци и лихви трябвало да се приемат за нормални. Проектът за предприятие със сигурност не предвиждал, че паричните потоци ще изчезнат или че лихвите прекомерно ще нараснат.

- 75 Що се отнася до паричните потоци, жалбоподателят твърди, че за „start up“ те все още са слаби, дори в началото с отрицателни стойности. Освен това жалбоподателят твърди, че не е налице доказателство, че „cash-flow“ [паричният поток] е намалял прекомерно при оперативните му дейности. Не са били предвидени проблеми с ликвидността и такива действително не са настъпили при осъществяването на проекта. Впрочем, противно на становището на Комисията, „cash-flow“ на предприятието произхождал от оперативните му дейности, а не от помощи, и във всеки случай източникът на „cash-flow“ не можел да докаже, че последният е прекалено малък, тъй като дори след приспадане на всички помощи предприятието отчело положителен „cash-flow“.
- 76 Що се отнася до лихвите, жалбоподателят твърди, че те не произтичат от кредити в резултат на предходни икономически затруднения — хипотеза, на която се основат критериите от Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране. Напротив, тези лихви произтичали единствено от инвестиции в рентабилни в краткосрочен план производствени активи в рамките на задоволителен проект за предприятие, както това се потвърждава от действителното развитие на дейността му. Позовавайки се на твърдяната потребност от оценка ex ante, Комисията се опитвала да прикрие тези действителни факти.
- 77 Жалбоподателят оспорва също твърдението на Комисията, че броят на наетите лица е прекомерно висок. Той припомня, че при поемане на дейността са наети само 380 от 696-те работници, наети от Kahla I през 1993 г. Що се отнася до лекото съкращаване на броя на наетите лица до 322 работници в началото на 1996 г., то не се обосновавало от икономически затруднения, а от въвеждането на по-ефикасна организация след първоначалната фаза на дейността и след осъществяването на първите инвестиции.
- 78 Що се отнася до предвидените от консултантите загуби за периода 1994—1996 г., жалбоподателят твърди, че Комисията не е разгледала дали става въпрос за свързани със структурата на предприятието загуби и поддържа, че става въпрос за загуби, свързани със започването на дейността. Според жалбоподателя нямало операционни загуби при изпълнението на проекта за предприятие; ставало

въпрос само за счетоводни загуби, произтичащи от прибягването до изключителни данъчни амортизационни отчисления съгласно разрешена схема за помощи. Ако жалбоподателят бил прибягнал до амортизационни отчисления съгласно общите правила, приложими в тази област, той щял да отчете печалби още от първата година. Според жалбоподателя това произтичало от поясненията, представени от него в хода на официалната процедура по разследване, и от представения от него доклад на експерт счетоводител.

79 На пето място жалбоподателят твърди, че дадено предприятие не е в затруднение само поради това че получава публични средства. Този омагьосан кръг би довел до това всяко предприятие, което се ползва от помощ за инвестиране за придобиване на употребявани вещи, да бъде превърнато в предприятие в затруднение. Ако обаче е налице проект, който включва програма за финансиране с достатъчно мерки срещу предвидимите рискове, за да може предприятието да съществува без помощи след фазата на учредяване, то така учреденото предприятие не може да се смята за предприятие в затруднение.

80 В допълнение ТІВ и г-н G. R. били предоставили на разположение на предприятието собствени средства в значителен размер, които не могат да бъдат приети за помощи. Що се отнася до внесените от г-н G. R. средства, жалбоподателят твърди, че начинът на финансиране от инвеститора, който стои зад предприятието, не е от решаващо значение, за да се установи дали предприятието е в затруднение. Що се отнася до внесените от ТІВ средства, жалбоподателят смята, че те не могат да се приемат за помощи и поддържа, че във всеки случай квалифицирането им като помощи не оказва въздействие върху законосъобразността на други субсидии или върху съвместимостта на субсидията за инвестиране със схемата, въз основа на която тя е отпусната.

81 Провинция Тюрингия отбелязва по-конкретно, че фазата, през която се твърди, че жалбоподателят бил в затруднение, е особено кратка и освен това пояснява, че жалбоподателят бил вписан по невнимание в списъка на предприятия в затруднение в рамките на друга процедура, като впоследствие Федерална република Германия поправила списъка.

82 Комисията смята, че всички изложени от жалбоподателя и провинция Тюрингия доводи трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По нарушението на принципа на правната сигурност

83 Жалбоподателят твърди, че Комисията е въвела a posteriori в разрешена схема нови неблагоприятни за него условия и следователно с обратна сила и в негов ущърб е изменила правното му положение, като е нарушила принципа на правната сигурност. Като се има предвид, че отпуснатите в рамките на разрешени програми помощи не се нуждаят от разрешение, евентуални ограничения трябва да се съдържат или в самата схема, или в решението за разрешаване.

84 Федерална република Германия смята, че би било в противоречие с правната сигурност, ако ex post Комисията не одобри тълкуването, дадено от компетентния национален орган с оглед на релевантната перспектива ex ante, което се основава на действащото към момента на отпускане на помощта право в областта на помощите. В този контекст Федерална република Германия твърди, че от перспективата ex ante през май 1994 г. е основателно жалбоподателят да се квалифицира като новоучредено предприятие, което не попада в обхвата на Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г. и което поради това не е получило помощ за реструктуриране под формата на субсидия за инвестиране. Освен това съгласно точка 18, буква и) от приложението към известието на Комисията от 1979 г., озаглавено „Правила за прилагане на принципите за координиране на схемите за регионални помощи“ (ОВ С 31, 1979 г.), „инвестиция с точно определен капитал, извършена под формата на придобиване на предприятие, което е затворено или е щяло да бъде затворено без това придобиване, може също да бъде приета за първоначална инвестиция“. На последно място, след като жалбоподателят е придобил активи на пазарна цена, Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г. не изключвали квалифицирането като регионална помощ на спорната субсидия за инвестиране, отпусната за придобиването на тези активи.

85 Провинция Тюрингия се присъединява към доводите на жалбоподателя и добавя, че съгласно принципа на правната сигурност Комисията трябва да се ограничи до това да установи, ако е необходимо, дали националният орган е приложил неправомерно одобрената програма.

86 В отговор Комисията посочва, че обжалваното решение не е изменило с обратна сила правното положение на жалбоподателя, тъй като приложното поле на мярката е ограничено от самото начало.

По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания

87 Жалбоподателят се позовава на нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като Комисията не отчита обстоятелството, че публикуваното разрешение за програмата не позволява да се открият строгите ограничения, приложени от нея в рамките на обжалваното решение. Жалбоподателят смята, че оператор, който осъществява дейността си като полага дължимата грижа, може да предположи, че е налице съществуваща помощ, когато са изпълнени всички условия на разрешена програма.

88 Като се има предвид, че текстът на програмата или на разрешението не съдържа ограничение, жалбоподателят не може да го открие дори ако положи в пълна степен дължимата грижа. Наличната публикация в *Официален вестник* не съдържа никаква указание, което да породи съмнение у жалбоподателя относно съдържанието на разрешената програма. Следователно той няма основание, нито правно задължение да се допита до Комисията, за да установи дали условията на програмата действително са изпълнени.

89 В допълнение жалбоподателят смята, че положил дължимата грижа икономически оператор не може да предвиди, че в отклонение от постоянната си практика и в нарушение на самите насоки, които е публикувала, Комисията ще квалифицира новоучредено предприятие като предприятие в затруднение.

90 Комисията оспорва всички изложени от жалбоподателя доводи.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО

91 По същество жалбоподателят оспорва преценката на Комисията, според която субсидията за инвестиране, предмет на мярка 15, не е обхваната от програмата на провинция Тюрингия в полза на инвестициите на МСП.

92 Най-напред следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика, след като е одобрена обща схема за помощи, Комисията не трябва да бъде уведомявана за индивидуалните мерки за изпълнение, освен ако тя е изразила резерви в това отношение в решението си за одобрение. Действително, като се има предвид, че индивидуалните помощи са просто индивидуални мерки за изпълнение на общата схема за помощи, факторите, които Комисията следва да отчете, за да ги прецени, са същите като приложените от нея при разглеждането

на общата схема. Ето защо не е необходимо индивидуалните помощи да се разглеждат от Комисията (Решение на Съда от 5 октомври 1994 г. по дело Италия/Комисия, C-47/91, Recueil, стр. I-4635, точка 21).

- 93 Следователно помощ, представляваща стриктно и предвидимо прилагане на условията, определени в решението за одобрение на разрешената обща схема, се приема за съществуваща помощ, за която не следва да се уведомява Комисията и която не следва да се разглежда с оглед на член 87 ЕО (Решение на Съда от 16 май 2002 г. по дело ARAP и др./Комисия, C-321/99 P, Recueil, стр. I-4287, точка 83 и Решение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2004 г. по дело Ferriere Nord/Комисия, T-176/01, Recueil, стр. II-3931, точка 51).
- 94 За сметка на това, ако тези мерки не са обхванати от посочените общи схеми, те представляват нови помощи, чиято съвместимост с общия пазар трябва да бъде разгледана от Комисията.
- 95 Освен това следва да се отбележи, че решение на Комисията, с което тя се произнася по съвместимостта на определена помощ със съответната схема, попада в рамките на изпълнение на задължението ѝ да следи за прилагането на членове 87 ЕО и 88 ЕО. Поради това разглеждането от страна на Комисията на съвместимостта на помощ с тази схема не представлява инициатива, надхвърляща пределите на правомощията ѝ. Ето защо, противно на твърденията на жалбоподателя, преценката на Комисията не може да бъде ограничена от тази на отпусналите помощта национални органи.
- 96 Първоинстанционният съд смята, че проверката на останалите твърдения, изведени от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, трябва да се извърши на два етапа. На първо място, следва да се провери точният обхват на програмата на провинция Тюрингия и след това, с оглед на тази проверка да се разгледа дали предоставената на жалбоподателя помощ отговаря на условията за отпускане, предвидени в посочената програма.

— По обхвата на разрешената схема

- 97 Следва да се припомни, че на 1 юли 1993 г. Федерална република Германия прави уведомление относно програмата на провинция Тюрингия в полза на инвестициите на МСП в качеството ѝ на схема с регионален характер.
- 98 Съгласно текста на указанията, с които се урежда програмата на провинция Тюрингия, и сведенията, възпроизведени в уведомителния формуляр за последната, получатели, на които могат да се отпускат помощи по тази схема, по принцип са МСП от производствения отрасъл и други сходни предприятия от провинция Тюрингия. По-големи предприятия могат обаче по изключение от посоченото по-горе правило да се ползват от помощи въз основа на програмата.
- 99 Съгласно посочените по-горе указания тези помощи обхващат инвестиции от всякакъв вид и с всякаква цел, с изключение на помощите за научно-изследователска и развойна дейност. Сумите, за които могат да се отпускат помощи по програмата, като посочените в точка 11 от уведомителния формуляр, обхващат както производствените инвестиции (с изключение на придобиването на терени), така и инвестициите, извършени в рамките на програма за реструктуриране.
- 100 От текста на тези указания и на уведомителния формуляр е видно също така, че помощта е свързана с проект и че тя може да бъде отпусната само при условие че е налице „дългосрочен и стабилен проект, като се имат предвид изплатените въз основа на тези указания субсидии и ако това се потвърди от банката на предприятието в рамките на общите мерки по финансиране.“

- 101 В уведомлението за програмата Федерална република Германия се позовава на разпоредбите на член 87, параграф 2, буква в) ЕО във връзка с член 87, параграф 3, буква а) ЕО и обосновава съвместимостта на помощите с общия пазар, като изтъква специфичните затруднения на МСП в Източна Германия поради прехода към пазарна икономика. В този контекст тя уточнява, че „[о]вехтялостта на наследените от плановата икономика от миналото сгради и съоръжения и липсата на налични средства по принцип водят до несъразмерни финансови потребности на [МСП] в Тюрингия и следователно застрашават [...] достъпа им до пазара при справедливи условия“. В този контекст мерките целят реструктуриране на традиционната структура на МСП в провинция Тюрингия.
- 102 Тъй като смята, че са необходими последващи пояснения относно понятието „програма за реструктуриране“, посочено в точка 11 от уведомителния формуляр (вж. точка 99 по-горе), с писмо от 3 август 1993 г. Комисията иска допълнителна информация от Федерална република Германия.
- 103 В отговор на това искане в съобщението си от 26 август 1993 г. (наричано по-нататък „съобщението от 26 август 1993 г.“), получено от Комисията на 30 август 1993 г., Федерална република Германия посочва следното:

„Що се отнася до точка 11 от уведомлението (понятие за реструктуриране), очевидно има недоразумение. [Германското] правителство уточнява, че тази програма за подпомагане не позволява да се отпускат помощи за оздравяване и реструктуриране. За тези особени цели провинция Тюрингия вече е уведомила за два отделни акта с указания [...]. Условието, при които могат да се предоставят помощи, отговарят на духа и на буквата на регламентите относно структурните фондове на Общността. [...] Както вече е посочено в [уведомлението] от 1 юли 1993 г., целта на тези мерки е да подпомогнат необходимите инвестиции и усилията за приспособяване към завишените изисквания на пазара на [МСП], приватизирани след 1989 г. и които макар да са стабилни, често се намират в неустойчиво финансово положение. Във връзка с това „програмата за

преструктуриране“ трябва да се разглежда като програма за подпомагане на инвестициите за учредяване на ново предприятие, за разрастване или за модернизация.“

104 На последно място, с писмо от 26 ноември 1993 г. и като се позовава изрично на съобщението от 26 август 1993 г. Комисията решава да не възразява срещу въвеждането на програмата, за която е направено уведомяване.

105 От посоченото по-горе е видно, че преди Комисията да одобри схемата, Федерална република Германия ѝ е предоставила сведения на първо място относно финансовото положение на получателите, към които е насочена програмата, като е уточнила, че става въпрос за приватизирани след 1989 г. предприятия, които „макар да са стабилни, често се намират в неустойчиво финансово положение.“

106 В това отношение следва да се посочи, че позоваването на „неустойчиво[то] финансово положение“ на предприятия, на които могат да се отпускат помощи, тълкувано стриктно по-конкретно с оглед на неговия текст, контекст и цели (вж. в този смисъл Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Германия/Комисия, C-277/00, Recueil, стр. I-3925, точки 20 и 21 и цитираната съдебна практика), не може да се разглежда като препращане към предприятия в затруднения. Всъщност е от значение да се подчертае, че както пояснява Федерална република Германия в уведомлението за схемата, предприятията от провинция Тюрингия, както впрочем и по-голяма част от предприятията в бившата ГДР, имат особени затруднения поради прехода от планова икономика към пазарна икономика. Именно в този контекст следва да се разбира позоваването на „неустойчиво[то] финансово положение“, в което евентуално могат да се намират получатели, на които може да се отпускат помощи по програмата. Така употребата на израза „неустойчиво финансово положение“ се отнася до проблеми, свързани с прехода от планова към пазарна икономика, а не до характерни за предприятие в затруднение проблеми. Това следва и от неделимата връзка между израза „неустойчиво финансово положение“ и израза „стабилно предприятие“, употребен в същото изречение. Всъщност изразът „стабилно предприятие“ явно цели да покаже, че финансовата неустойчивост на предприятията, на които може да се отпускат помощи, не може да бъде от такова естество, че предприятието да престане да бъде считано за стабилно.

- 107 Важно е също така да се отбележи, че на второ място, в съобщението от 26 август 1993 г. Федерална република Германия е предоставила сведения относно естеството на отпускните по тази схема помощи, като уточнява, че „[п]рограмата [...] не позволява да се отпускат помощи за оздравяване и реструктуриране“.
- 108 Това уточнение, свързано с обстоятелството, че провинция Тюрингия е уведомила и за програма, посветена специално на оздравяването и реструктурирането на предприятията в затруднение, при обстоятелствата по конкретния случай трябва да се тълкува като потвърждение, че програмата изключва предприятията в затруднение. Всъщност не би било логично да се приеме, че намерението на Федерална република Германия не е да отстрани от програмата предприятията в затруднение, след като изрично отстранява специално предназначените за тях помощи.
- 109 Ето защо е без значение дали, както твърдят жалбоподателят и Федерална република Германия, помощите за инвестиране в полза на предприятията в затруднение могат към онзи момент да бъдат предоставени въз основа на схема с регионален характер, тъй като Федерална република Германия изрично отстранява от схемата предприятията в затруднение, като от една страна, уточнява в съобщението от 26 август 1993 г., че схемата е насочена към стабилни предприятия, а от друга — че не позволява отпускането на помощи за оздравяване и реструктуриране.
- 110 При все това жалбоподателят смята, че съобщението от 26 август 1993 г. не може да измени текста на програмата, за която Комисията е уведомена на 1 юли 1993 г. Съобщението от 26 август 1993 г. обаче е част от разрешената програма, доколкото Комисията приема за релевантни допълнителната информация и уточненията в него, за да реши да не възразява срещу осъществяването на проекта, за който е направено уведомяване. Следователно Комисията не е длъжна да започне официалната процедура по разследване, както твърди жалбоподателят, за да изисква в този контекст изменението на програмата или извършването на уведомяване в определени хипотези на прилагане. Действително, като се има предвид, че Федерална република Германия е представила пояснения, позволяващи на Комисията да се убеди при първото разглеждане, че

проектът, за който е направено уведомяване, е съвместим с Договора, то започването на официалната процедура по разследване би било излишно, дори безпредметно.

- 111 С оглед на посоченото по-горе следва да се заключи, че Комисията основателно е приела, че предприятията в затруднение не влизат в приложното поле на програмата на провинция Тюрингия.

— По отпуснатата на жалбоподателя субсидия

- 112 Видно от обжалваното решение Комисията смята, че отпуснатата на жалбоподателя субсидия не отговаря на условията на програмата на провинция Тюрингия, тъй като последният е в затруднение от 1994 г. до края на 1996 г., когато за първи път отчита малък положителен резултат и делът на собствените капитали започва да се увеличава (съображения 118 и 129 от обжалваното решение).

- 113 В обжалваното решение Комисията посочва, че с оглед на наличните към релевантния момент доклади по силата на постоянната си практика тя е приела жалбоподателя, който представлява „възможност за продължаване на дейността“, за предприятие в затруднение (съображение 116 от обжалваното решение).

- 114 За сметка на това жалбоподателят твърди, че е получил субсидия, предназначена да подпомогне започването на дейността на предприятието, и че от самото начало е икономически жизнеспособен.

- 115 На първо място следва да се припомни, че разглеждането, което следва да направи Комисията, включва отчитане и преценка на сложни икономически факти и обстоятелства. След като общият съд не може да замести преценката на Комисията със собствената си преценка на сложните икономически факти и обстоятелства, то поради това контролът на Първоинстанционния съд следва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 11 май 2005 г. по дело Saxonia Edelmetalle/Комисия, T-111/01 и T-133/01, Recueil, стр. II-1579, точка 91 и цитираната съдебна практика).
- 116 В конкретния случай финансовото положение на жалбоподателя към момента, в който е отпусната разглежданата помощ, се преценява в обжалваното решение въз основа на два доклада на консултантски фирми, налични към момента на учредяване на жалбоподателя, а именно докладът на фирма RBSH&P от 29 ноември 1993 г. и докладът, изготвен от АА на 11 януари 1994 г.
- 117 Докладът на RBSH&P има за цел изготвянето на проект за предприятие с оглед на създаването на „възможност за продължаване на дейността“ на фалиралото предприятие Kahla I, която трябва да започне дейността си от 1 януари 1994 г. Изготвен в сътрудничество с г-н G. R., този проект трябва да служи за основа за разисквания между ликвидатора, провинция Тюрингия, федералното правителство, банките и потенциалните инвеститори.
- 118 Проектът за предприятие има редица характеристики. По-конкретно се предвижда, че „възможността за продължаване на дейността“ ще продължи основната търговска дейност на Kahla I, а именно производството на порцелан за домакински нужди, която ще се развие в сектора на луксозния порцелан за домакински нужди и в сектора на порцелана за хотелски нужди. Този проект предвижда придобиването на всички складови наличности и наемането на 380 работници, както и използването на имуществото на Kahla I (терени, сгради, машини и съоръжения), считани за необходими за доброто функциониране на „възможността за продължаване на дейността“. По този последен пункт консултантите посочват, че за да може да се преодолее фазата на реструктуриране, необходима в очакване на потенциален инвеститор, предоставянето на това имущество на разположение на бъдещото дружество трябва да бъде безвъзмездно през първите четири години. Освен това проектът за предприятие се характеризира с осъществяването на първите инвестиции за заместване, разрастване и рационализация. На последно място, той се основава на участието

на г-н G. R. като съдружник с основна роля, чиято парична вноска е в размер на 50 000 DEM, както и на паричната вноска на съдружник без право на глас в размер на 9,5 милиона германски марки.

119 Що се отнася до доклада на фирма AA, той е изготвен по искане на TIV, за да се оцени участието на последното в качеството на потенциален съдружник във „възможността за продължаване на дейността“. В този доклад се разглежда проектът за предприятие, изготвен от фирмата RBSH&P, като се вземат предвид съществените изменения, настъпили междуременно в основната структура. По-конкретно проектът за предприятие се основава, от една страна, на хипотезите на дялово участие на TIV без право на глас и на поемане на парично задължение в размер на 7,95 милиона германски марки, което в случай че проектът е успешен, позволява да се гарантират 365 работни места поне до 1997 г., а от друга страна, на придобиването на имуществото на Kahla I, посочено в първия доклад, срещу сума в размер на 5,2 милиона германски марки общо. В този доклад се предвижда, че придобиването на част от имуществото, а именно необходимите за функционирането на предприятието съоръжения и машини, ще бъде финансирано чрез разглежданата субсидия за инвестиране от провинция Тюрингия.

120 Важно е да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателя, консултантите оценяват рисковете, свързани с проекта за предприятие, като големи. Всъщност, както е видно от доклада на RBSH&P, редица елементи от структурата следва да бъдат определени допълнително и консултантите подчертават големите затруднения, които среща проектът. В изготвения от AA доклад се смята, че задачите, с които е натоварено предприятието, са много амбициозни и че съществува голям брой рискове, които могат да доведат до провала на проекта. Според консултантите по последния доклад анализите показвали, че макар и слабо отклонение от изразените в цифри цели може да означава провал на проекта за продължаване на дейност.

121 С оглед на тези доклади Първоинстанционният съд смята, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела в съображение 117 от

обжалваното решение, че подкрепата на публичните органи е от решаващо значение, за да се гарантира жизнеспособността на предприятието след процес на реструктуриране.

- 122 Всъщност, както недвусмислено произтича от изготвения от RBSH&P доклад, предприятието „не е в състояние само да понесе високите с оглед на прогнозирания оборот разходи за финансиране, свързани с процеса на реструктуриране (потребност от инвестиции, нови проекти за помещенията, прекомерна големина на производствените съоръжения и така нататък)“. Освен това консултантите подчертават, че „необходимостта от този процес на реструктуриране произтича от миналото и следователно „възможността за продължаване на дейността“ не може да отговори на нея“ и че „подкрепа от публичните органи посредством гаранции от провинцията на регионално ниво или други, когато се налага набавяне на капитал, е необходимо условие за приспособяване на структурите на [Kahla] към изискванията на пазарната икономика.“
- 123 Изтъкнатото от жалбоподателя обстоятелство, че той е новоучредено предприятие, което е придобило само някои активи на Kahla I и чиято дейност се е преориентирала, не може да обезсили извода, че жалбоподателят трябва да се реструктурира, за да гарантира жизнеспособността си. Действително от двата доклада произтича, че преориентацията на дейността му към по-доходоносни сектори, свързани с луксозния порцелан за домакински нужди и с порцелана за хотелски нужди, изисква по-конкретно предварителното инвестиране в заместване, разрастване и рационализация. Самите консултанти обаче квалифицират като реструктуриране този процес на приспособяване с продължителност от четири години.
- 124 Що се отнася до доводите на жалбоподателя, че по същество, от една страна, предприятието разполага със собствени средства със значителен размер, без да се прибягва до помощи, и от друга страна, публичните средства са предоставени в рамките на одобрени схеми, те не могат да бъдат приети.
- 125 От една страна, следва да се припомни, че както посочва Комисията в обжалваното решение, без жалбоподателят да го оспорва, общият размер на разходите за предложените от консултантите необходими мерки

е 30,945 милиона германски марки съгласно доклада на фирма RBSH&P, а съгласно доклада на фирма AA — 27,727 милиона германски марки (съображение 167 от обжалваното решение). От посоченото следва, че за да се гарантира жизнеспособността на жалбоподателя, общият размер на разходите за предложените мерки е много по-голям от внесените от акционерите средства (вж. точка 118 по-горе, *in fine*).

126 От друга страна, твърдяната съвместимост с общия пазар на отпускните на жалбоподателя субсидии не може да обезсили извода, че жизнеспособността на жалбоподателя зависи от подкрепата на публичните органи. В това отношение следва да се посочи, че Комисията не е извела затрудненията, в които се е намирал жалбоподателят, от обстоятелството, че той е получил помощи. За сметка на това Комисията смята, че това обстоятелство само потвърждава, че жалбоподателят е имал затруднения. Освен това от обстоятелството, че жалбоподателят не е могъл да получи финансова подкрепа от страна на банките без помощ от държавата (вж. точки 24 и 28 по-горе), което той не оспорва, е видно, че поради положението на предприятието финансовите институции не са склонни да му предоставят средства при пазарни условия. Аналогично, що се отнася до частния инвеститор, вноската на г-н G. R. не е гарантирана, тъй като той има право да прекрати договора, ако предприятието не получи прогнозираната подкрепа.

127 Що се отнася до правилата, приложими към момента на отпускане на субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия, следва да се отбележи, че безспорно Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г., приложени от Комисията в конкретния случай, са израз на обичайната практика на Комисията в областта на помощите за реструктуриране, определена в точки 227, 228 и 177 от осмия доклад на Комисията относно политиката на конкуренция от 1979 г. и потвърдена от Съда (вж. Решение на Съда от 14 ноември 1984 г. по дело Intermills/Комисия, 323/82, Recueil, стр. 3809, Решение на Съда от 10 юли 1986 г. по дело Белгия/Комисия, 234/84, Recueil, стр. 2263 и Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, C-301/87, Recueil, стр. I-307).

- 128 С оглед на изложеното по-горе Първоинстанционният съд смята, че Комисията основателно е приела, че определението в точка 2.1. от Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г., съгласно което предприятие в затруднение „не може да осигури оздравяването си със собствените си ресурси или посредством средства, получени от акционерите или чрез заем“, отговаря на фактите в конкретния случай.
- 129 Що се отнася до доводите на жалбоподателя, изведени от посочените в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г. показатели, следва да се припомни, че значението, което Комисията отдава на показателите относно тенденции, не лишава напълно от релевантност останалите видове показатели (Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2005 г. по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, T-171/02, Recueil, стр. II-2123, точка 111).
- 130 Така, без да допусне явна грешка в преценката, Комисията е могла да се основе на показатели като ниската стойност на чистия актив и на паричните потоци или високото равнище на задлъжнялост, за да заключи, че жалбоподателят е предприятие в затруднение. Всъщност предвид общата цена на необходимите мерки, предложени от консултантите в съответните доклади, преценката, че стойностите на чистия актив и на паричните потоци са прекалено ниски, за да осигурят финансирането на тези мерки и следователно да осигурят жизнеспособността на жалбоподателя, не може да се приеме за явно неправилна. Аналогично жалбоподателят не доказва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че без подкрепа от държавата жалбоподателят не би могъл да понесе подобни финансови тежести.
- 131 Що се отнася до броя на наетите в новото предприятие лица, в докладите на консултантите той се приема за съвместим с успешното реализиране на проекта за предприятие на жалбоподателя. При все това в съображение 112 от обжалваното решение Комисията уточнява, че подкрепата на публичните органи е свързана със запазването на този брой. Впрочем от двата доклада на консултантите е видно, че броят на наетите лица е повлиян от съображения от социален ред. В доклада на фирма RBSH&P се посочва още, че оборотът за всеки работник, който жалбоподателят трябва да достигне през първата година, е по-

нисък от достигнатия през предходните години от керамичната промишленост. Така той се намира под средното равнище. Това не е характерно за подхода на ново предприятие, което преследва свързана с рентабилност цел.

132 На последно място, що се отнася до предвидените от консултантите загуби, следва да се припомни, че в съображение 114 от обжалваното решение Комисията уточнява, че „без подкрепата на държавата жалбоподателят би претърпял много по-големи загуби и вероятно би изчезнал от пазара“ и следователно обстоятелството, че прилагането на специален режим на амортизационни отчисления би могло да доведе до по-големи загуби, е без значение. При тези условия твърдението на жалбоподателя, че ако пристъпи към амортизационни отчисления съгласно общите правила, приложими в тази област, той би отчел печалби още през първата година, е ирелевантно. Впрочем това твърдение противоречи на твърдението, че става въпрос за загуби, свързани със започването на дейността.

133 От всички изложени по-горе съображения следва, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е заключила, че жалбоподателят е предприятие в затруднение.

134 Ето защо Първоинстанционният съд смята, че Комисията е имала право да приеме, че в конкретния случай не са изпълнени условията, позволяващи отпускане на помощи за инвестиране на МСП, и че заплащането от провинция Тюрингия на сума в размер на 2,5 милиона германски марки под формата на субсидия не съответства на решението, с което се одобрява схемата. Следователно Комисията основателно е приела, че тази субсидия трябва да се квалифицира като нова помощ по смисъла на член 88, параграф 3 ЕО.

- 135 Ето защо всички доводи относно нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО трябва да се отхвърлят, що се отнася до субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия (мярка 15).

По нарушението на принципа на правната сигурност

- 136 Следва да се припомни, че основополагащото изискване за правна сигурност във всичките си прояви има за цел да гарантира предвидимостта на правните положения и отношения, регулирани от общностното право (Решение на Съда от 15 февруари 1996 г. по дело Duff и др., C-63/93, Recueil, стр. I-569, точка 20 и Решение на Първоинстанционния съд от 19 март 1997 г. по дело Oliveira/Комисия, T-73/95, Recueil, стр. II-381, точка 29).
- 137 Първоинстанционният съд смята, че в конкретния случай не е налице нарушение на принципа на правната сигурност.
- 138 На първо място, твърдението на жалбоподателя, че с обжалваното решение Комисията въвела с обратна сила допълнителни условия спрямо посочените в решението за разрешаване на програмата на провинция Тюрингия в полза на инвестициите на МСП, е неоснователно. Всъщност от точки 97—111 по-горе е видно, че при преценката си на съответствието на субсидията, предмет на мярка 15, Комисията строго се е ограничила до условията, установени в решението от 26 ноември 1993 г. за одобряване на програмата на провинция Тюрингия.

139 На второ място, следва да се отхвърлят доводите на Федерална република Германия, съгласно които по същество Комисията не одобрява ех post тълкуването, дадено от компетентния национален орган от релевантната перспектива ех ante, като компетентният национален орган се основава на действащото към момента на отпускане на помощта право в областта на помощите и основателно приема жалбоподателя за новоучредено предприятие, което не попада в обхвата на Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г.

140 В това отношение следва да се припомни контекстът, в който програмата на провинция Тюрингия е одобрена от Комисията. По-конкретно следва да се припомни, че като уточнява, от една страна, че програмата е насочена към стабилни предприятия, а от друга — че тя не позволява отпускането на помощи за оздравяване и реструктуриране, Федерална република Германия изрично отстранява от схемата предприятията в затруднение (вж. точка 109 по-горе).

141 Ето защо, макар както твърди Федерална република Германия помощите за инвестиране в полза на предприятията в затруднение да могат да бъдат предоставени въз основа на програма, за която е направено уведомяване в качеството на схема с регионален характер, ясно е, че с оглед на съобщението от 26 август 1993 г. подобни предприятия не могат да се ползват от помощ съгласно одобрената програма.

142 Аналогично, вследствие на съобщението от 26 август 1993 г. обстоятелството, че новите предприятия по принцип не могат да се ползват от помощи за оздравяване или реструктуриране, не може да създава съмнение относно обхвата на програмата, от чието приложно поле са изключени предприятията в затруднение, независимо дали става въпрос за новоучредени предприятия.

- 143 Във всеки случай, дори твърдяната липса на яснота да се приеме за установена, предвид ограниченото си значение тя не може да накърни правната сигурност.
- 144 От посоченото следва, че Комисията не е действала в противоречие с този принцип, като е посочила, че отпуснатата на жалбоподателя субсидия не отговаря на условията на програмата на провинция Тюрингия, тъй като към онзи момент той е предприятие в затруднение.
- 145 Ето защо трябва да се отхвърлят всички доводи относно нарушение на принципа на правната сигурност, що се отнася до субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия (мярка 15).

По нарушението на принципа на оправданите правни очаквания

- 146 Следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика правото да се иска защита на оправданите правни очаквания, което представлява един от основните принципи на Общността, се предоставя на всяко лице в положение, при което администрацията на Общността, като му е предоставила конкретни уверения, е породила у него основателни надежди. Такива уверения, независимо от формата, в която са предадени, представляват конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници (Решение на Първоинстанционния съд от 12 юли 1998 г. по дело Mellett/Съд, T-66/96 и T-221/97, RecFP, стр. I-A-449 и II-1305, точки 104 и 107). За сметка на това никой не може да се позове на нарушение на този принцип при липсата на конкретни уверения, предоставени му от администрацията (Решение на Първоинстанционния съд от 18 януари 2000 г. по дело Mehibas Dordtselaan/Комисия, T-290/97, Recueil, стр. II-15, точка 59, Решение на Първоинстанционния съд от 19 март 2003 г. по дело Innova Privat-Akademie/Комисия, T-273/01, Recueil, стр. II-1093, точка 26).

147 В конкретния случай, за да обоснове оправданите си правни очаквания, жалбоподателят се позовава главно на обстоятелството, че помощта е съществуваща.

148 В това отношение следва да се припомни, че Първоинстанционният съд всъщност е уточнил, че не е допустимо Комисията да налага санкцията, свързана с възстановяване на помощи, в ущърб на техния получател, който е спазил условията за помощите, предвидени от Комисията в решенията за разрешаване (Решение на Първоинстанционния съд от 28 февруари 2002 г. по дело Kvaerner Warnow Werft/Комисия, T-227/99 и T-134/00, Recueil, стр. II-1205, точка 92).

149 При все това, както вече беше посочено в точка 134 по-горе, отпуснатата на жалбоподателя субсидия за инвестиране не отговаря стриктно на условията, определени в решението за одобряване на програмата на провинция Тюрингия.

150 Що се отнася до липсата на изрично ограничение в съответната схема, публикувана в *Официален вестник*, Първоинстанционният съд отбелязва, че тя не може да породи оправдани правни очаквания у жалбоподателя относно редовността на субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия. Всъщност жалбоподателят не е освободен от задължението да се информира относно редовността на предоставянето на отпусната му помощ. Във всеки случай изтъкнатото от жалбоподателя обстоятелство ни най-малко не може да се приравни на предоставени от Комисията евентуални конкретни уверения, че спорната програма ще се прилага за предприятията в затруднение.

151 Що се отнася до довода, че новоучредените предприятия към онзи момент не могат да бъдат приети за предприятия в затруднение, следва да се отбележи, че това обстоятелство не трябва да се тълкува в смисъл, че те не могат да се намират в затруднено положение както в конкретния случай.

152 От посоченото следва, че всички доводи относно нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания трябва да се отхвърлят като неоснователни, що се отнася до субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия.

2. Относно субсидиите в полза на заетостта, свързани с инвестиции за защита на околната среда (мярка 26)

а) Доводи на страните

По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО

153 На първо място жалбоподателят оспорва преценката на Комисията, според която предприятиите от него мерки не съответстват на схемата по § 249h от AFG.

154 Жалбоподателят твърди, че съгласно недвусмислената редакция на § 249h от AFG частните предприятия, а не само предприятията към ТНА, могат да предприемат тези мерки. Това се потвърждавало от разпоредби, които Комисията познавала, като циркулярното писмо за прилагане от 27 януари 1993 г. и § 92, алинея 2, параграф 3 от AFG. Според жалбоподателя ограничаване на приложното поле на схемата единствено до предприятията на ТНА не произтича нито от решението

за разрешаване на Комисията, нито от извадката, публикувана в *Официален вестник*, нито от съобщението на Федерална република Германия от 29 юли 1994 г., чиито пояснения във никакъв случай не могат да променят недвусмисления обхват на разпоредбата, установяваща схемата. За тази цел би било необходимо или изрично изменение от Федерална република Германия, или започване на официалната процедура по разследване.

- 155 На етапа на писмената реплика жалбоподателят представя заключение на вещо лице в подкрепа на тезата си, че е имал право да въведе мерки на основание § 249h от AFG, като той е направил това, за да наеме работници, които преди това са били безработни, тоест в обществен интерес. Жалбоподателят иска по този въпрос да се изслуша лицето, което към онзи момент е директор на Arbeitsamt Jena (Служба по заетостта в Jena, Германия).
- 156 На второ място жалбоподателят твърди, че въведените от него мерки на основание § 249h от AFG не представляват държавна помощ.
- 157 Най-напред той твърди, че държавна мярка не може да представлява държавна помощ, поради обстоятелството че е въведена от частно предприятие, а не от публично предприятие. Според жалбоподателя предприятията на ТНА също въвеждат мерките на основание § 249h от AFG на местата, на които осъществяват дейността си.
- 158 На следващо място жалбоподателят оспорва, че е облагодетелстван с въвеждането на мерките и иска г-н G. R. да бъде изслушан в това отношение. Според жалбоподателя въз основа на посочените мерки той е получил единствено възстановяване на разходите, които съответстват на трудовите възнаграждения, изплатени само на работниците, наети в рамките на изпълнението на тези мерки, или възстановяване на средствата за използвания материал. Според него мерките са въведени, за да се подпомогнат безработните и е нямало да бъдат въведени без наличието на § 249h от AFG. Не било доказано и наличието на непряко предимство. Само част от дейността по разчистване на обекта

е необходима за подготвяне на инвестициите и впрочем разходите за осъществяване на тази дейност са с много по-нисък размер от неговата лична вноска (613 031,01 DEM), така че вече е компенсирано всяко евентуално предимство. Що се отнася до дейността по разчистване, която не е необходима, жалбоподателят не я бил осъществил или я е осъществил за по-дълъг период без да се надхвърлят разходите. Освен това жалбоподателят оспорва, че тази дейност вече е била осъществена от Kahla I. Според жалбоподателя той е предложил на Комисията да посети терена или по друг начин да получи становище на експерт, за да определи дали действително е бил облагодетелстван. Представителите на Комисията твърдели обаче, че разполагали с всички необходими сведения в това отношение. Според жалбоподателя представеното от него заключение на вещо лице опровергава необстойните и немотивирани твърдения на Комисията.

159 Жалбоподателят посочва още, че съгласно § 242s от AFG същата схема се прилага за предприятията от старите провинции и поради това разпоредбата на § 249h във връзка с разпоредбата на § 242s от AFG представляват обща мярка.

160 Накрая, жалбоподателят поддържа, че обстоятелството, че през 1997 г. Комисията е разрешила изменения § 249h от AFG като държавна помощ, не може да се изтъква като доказателство за наличието на елементи на държавна помощ във всички мерки, приети на основание § 249h от AFG.

161 Комисията посочва в отговор, че мерките не попадат в обхвата на § 249h от AFG, тъй като жалбоподателят не е един от управителите, посочени в съобщението на германското правителство от 29 юли 1994 г., в което освен това се уточнява, че мерките не трябва да са свързани с какъвто и да е частен интерес. Комисията отбелязва, че жалбоподателят е въвел разглежданите мерки, за да почисти собствения си терен, и че те представляват държавна помощ в негова полза.

По нарушението на принципа на правната сигурност

162 Жалбоподателят твърди, че Комисията е въвела a posteriori нови, неблагоприятни за него условия в разрешена схема и че следователно с обратна сила и в негов ущърб Комисията изменя правното му положение, в нарушение на принципа на правната сигурност. Като се има предвид, че помощите, които са отпуснати в рамките на разрешените програми, не се нуждаят от разрешение, евентуални ограничения трябва да се съдържат или в самата схема, или в решението за разрешаване.

163 Комисията оспорва всички доводи на жалбоподателя.

По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания

164 Жалбоподателят твърди, че след като Комисията е посочила, че § 249h от AFG не съдържа елементи на помощ, при въвеждането на приетите въз основа на тази разпоредба мерки положилият дължимата грижа оператор може да се оплани на обстоятелството, че мерките не съдържат елементи на помощ, за която се изисква специално разрешение от страна на Комисията.

165 Жалбоподателят поддържа, че всички условия на § 249h от AFG и на неговите разпоредби за прилагане са спазени и иска да се назначи нещо лице в случай на съмнение в това отношение. Според жалбоподателя самата Комисия е създавала положение на очаквания, тъй като в писмото си за разрешаване или в публикацията в *Официален вестник* е трябвало изрично да спомене, че тази разпоредба се ограничава до предприятията на ТНА. Що се отнася до

обстоятелството, че жалбоподателят е получил субсидии не само от държавата, но и от провинция Тюрингия, жалбоподателят поддържа, че като се има предвид, че приетите от държавата мерки не съдържат елементи на помощ, разумен индустриалец може да изходи от принципа, че същото важи и за средствата от провинция Тюрингия.

166 Комисията оспорва всички доводи на жалбоподателя.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО

— По съответствието със схемата по § 249h от AFG

167 Що се отнася до това дали отпуснатите на жалбоподателя субсидии в полза на заетостта представляват мерки за прилагане на § 249h от AFG, предварително следва да се припомни, че с приемането на тази разпоредба, влязла в сила на 1 януари 1993 г., германският законодател приема нова правна уредба относно създаването на работни места, чието действие е ограничено до територията на бившата ГДР.

168 Съгласно § 249h, алинея 1 от AFG „[Федералната служба по заетостта] може да насърчи наемането на работа на безработни лица за задачи, с чието изпълнение [...] се цели подобряване на околната среда, социалните услуги или подпомагането на младежта, посредством предоставяне на субсидии на работодателите.“

169 Съгласно § 249h, алинея 3 от AFG „в приложение на настоящите разпоредби задачите, с които се цели оздравяване или подобряване на околната среда, социалните услуги или подпомагането на младежта, могат да бъдат насърчавани посредством субсидии, допринасящи за покриване на разходите за трудови възнаграждения на работниците, които агенцията по заетостта е предоставила на работодателите, когато тези задачи трябва да бъдат изпълнени бързо поради необходимост от оздравяване или подобряване и когато не могат да бъдат изпълнени при липса на предвидените в настоящата разпоредба мерки за насърчаване [...]. По общ начин в областта на оздравяване и подобряване на околната среда могат да бъдат насърчавани само задачите, с чието изпълнение е натоварено промишлено или търговско предприятие; посоченото важи по-конкретно за задачите, възложени на публичноправни юридически лица. В изключителни случаи изпълняваните от самия доставчик задачи могат да бъдат насърчени, когато не могат да бъдат изпълнени по друг начин.“

170 Вследствие на редица искания за предоставяне на информация Комисията е уведомена за съставните елементи на тази правна уредба; това е извършено по-конкретно със съобщение на Федерална република Германия от 2 декември 1992 г.

171 Със съобщение от 11 май 1993 г. Федерална република Германия изпраща на Комисията и циркулярно писмо на управителния съвет на Федералната служба по заетостта „в полза на заетостта чрез мерки за подобряване на околната среда, социалните услуги и подпомагането на младежта и децата“ от 27 януари 1993 г., в която се съдържа каталог от примери за мерки, които могат да получат предвидената в § 249h от AFG подкрепа.

172 Освен това със съобщения на Федерална република Германия от 4 октомври 1993 г. и 29 юли 1994 г. са представени допълнителни сведения относно схемата по § 249h от AFG.

- 173 Именно с оглед на горепосочените данни с писмо от 13 януари 1995 г. Комисията решава да не възразява срещу въвеждането на посочените мерки, „Доколкото тези мерки не попадат в обхвата на разпоредбите на член [87], параграф 1 ЕО“.
- 174 Жалбоподателят твърди по същество, че е въвел мерки за насърчаване на заетостта въз основа на разпоредбите на § 249h от AFG и в този контекст са наети безработни лица, за да осъществят дейност по възстановяване на околната среда като извозване на старо желязо и строителни отпадъци, произхождащи от дейността на бившия конгломерат VEB Vereinigte Porzellanwerke Kahla.
- 175 С оглед на съобщението на Федерална република Германия от 29 юли 1994 г. в обжалваното решение обаче Комисията приема, че по отношение на частните предприятия не могат да се вземат посочените в § 249h от AFG мерки и приетите в интерес на определено предприятие мерки не могат да се ползват от подкрепата, предвидена в тази разпоредба (съображение 134 от обжалваното решение).
- 176 В това отношение следва предварително да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че по същество Комисията няма право да се основе на съобщението на Федерална република Германия от 29 юли 1994 г. Всъщност от посочените по-горе данни е видно, че допълнителната информация и уточненията, които се съдържат в това съобщение, посочено изрично в решението за разрешаване, са взети предвид от Комисията, която ги приема за релевантни, за да установи, че разглежданите мерки не представляват помощи по смисъла на член 87 ЕО. Ето защо те са релевантни за проверката на точния обхват на разрешената схема. Следователно Комисията не е длъжна да започне официалната процедура по разследване, както твърди жалбоподателят, за да изисква в този контекст изменението на схемата, за която е извършено уведомяване. Действително, като се има предвид, че Федерална република Германия е представила пояснения, позволяващи на Комисията да се убеди при първото разглеждане, че разглежданите мерки не представляват помощи по смисъла на член 87 ЕО, започването на официалната процедура по разследване би било излишно, дори безпредметно.

- 177 Ето защо следва да се провери дали с оглед на съобщението на Федерална република Германия от 29 юли 1994 г. изпълнените от жалбоподателя задачи могат да се ползват от подкрепата, предвидена в § 249h от AFG.
- 178 На първо място, следва да се припомни, че в съобщението си от 29 юли 1994 г. Федерална република Германия е посочила, че „органиите, които отговарят за приетите съгласно § 249h от AFG мерки в областта на екологичното оздравяване и подобряването на околната среда, са публичноправни юридически лица, по-конкретно административно-териториалните единици (по-специално общини, кметства и райони), както и публичните предприятия на [ТНА] и други образувания, например дружества за реконструкция или дружества, осъществяващи дейност във връзка с насърчаване на труда и заетостта. Предприятието, на което е възложена обществената поръчка, не е органът, отговорен за мярката. За мерките, които обслужват частни интереси, тоест мерките, които представляват предимство, предоставено на органа, който отговаря за мярката, не могат да се предоставят помощи по силата на AFG.“
- 179 Освен това от съобщението от 29 юли 1994 г. е видно, че „органиите, които отговарят“ за дадена мярка, са длъжни да поверят изпълнението на дейността на изпълняващо предприятие, както предварително пояснява Федерална република Германия по-конкретно в съобщението си от 4 октомври 1993 г., което също е посочено в решението на Комисията за разрешаване. В последното съобщение Федерална република Германия е уточнила, че „[с]ъгласно § 249h, алинея 3, трето изречение от AFG единствените дейности в областта на възстановяването и подобряването на околната среда (възстановяване на замърсените места), за които могат да се предоставят помощи, по принцип са тези, чието изпълнение е поверено на федерално предприятие с промишлен или търговски характер (*Wirtschaftsunternehmen*) [и че] като цяло тези дейности са обект на процедура по възлагане на обществена поръчка от отговорния орган (например провинция, кметства, предприятия към ТНА)“.
- 180 От посоченото по-горе пряко произтича, че частните предприятия не могат да бъдат „органи, които отговарят“ за приетите по силата на § 249h от AFG мерки в областта на околната среда. Всъщност тази разпоредба се отнася до частните предприятия по непряк начин, доколкото „органиите, които отговарят“ за дадена мярка, са длъжни да поверят изпълнението на дейността на промишлено или търговско предприятие.

- 181 На второ място, следва да се припомни, че Федерална република Германия, първо, е уточнила в съобщението си от 29 юли 1994 г., че тези „мерки не обслужват частни интереси, тоест са приети допълнително в обществен интерес. [...] Това означава, че за приетите в интерес на определено предприятие мерки не могат да се предоставят помощи.“ На следващо място тя е уточнила, че „посочените в каталога примери са от области, свързани с прякото управление на рисковете, на които е изложено населението (например оздравяване на зони за осъществяване на икономическа дейност), и/или с подобряването на качеството на живот на населението (разрушителни дейности, премахване на замърсяващи остатъци от строителна дейност благодарение на съоръжения за рециклиране, които за тази цел попадат в обхвата на мерките по оздравяване [...]). Тези мерки са необходими с оглед на третирането и подготовката на промишлените зони, за да се ограничат или отстранят преките рискове. Те предхождат действителното разработване на промишлените зони и при липса на тези мерки това разработване не може да се извърши поради свързаните с околната среда рискове.“
- 182 Ето защо мерките, за които по тази схема могат да се предоставят помощи, са само дейностите от обществен интерес, които не биха били осъществени при липса на мерките за подкрепа, предвидени в § 249h от AFG.
- 183 Жалбоподателят не представя никакво доказателство, позволяващо да се установи на какво основание са му отпуснати субсидиите в полза на заетостта, а се ограничава до това да твърди по същество, че въз основа на посочените мерки е получил единствено възстановяване на разходите за трудовите възнаграждения, изплатени на работниците, наети в рамките на дейностите, за които могат да се предоставят помощи по § 249h от AFG.
- 184 При все това Първоинстанционният съд посочва, че жалбоподателят не попада в кръга на „органи, които отговарят“ за мерките по § 249h от AFG, и поради това спорните субсидии не може да му бъдат отпуснати на това основание. Всъщност в качеството си на частно предприятие жалбоподателят се ползвал от предвидената в § 249h от AFG подкрепа само доколкото е изпълнявал дейности от обществен интерес, възложени от орган, който отговаря за тях.

185 Ето защо е без значение дали, както твърди жалбоподателят, той е въвел спорните мерки, за да наеме работници, които преди това са били безработни. Всъщност освен преследваната с § 249h от AFG цел от социално естество, тази разпоредба изисква дейността, която се възлага на работниците, допълнително да се изразява в задачи от обществен интерес.

186 Освен това изпълнените от жалбоподателя дейности на собствените му терени не могат да бъдат приети за свързани с прякото управление на рисковете, на които е изложено населението, и/или с подобряването на качеството на живот на населението и поради това — за мерки от обществен интерес по смисъла на § 249h от AFG. Обстоятелството, че като мярка, за която може да се предостави предвидената в § 249h от AFG подкрепа, в циркулярното писмо от 27 януари 1993 г. се посочва извозването на строителни отпадъци и на старо желязо на промишлените, търговските и занаятчийските обекти, не може да измени извода, че изпълнените от жалбоподателя дейности не са от обществен интерес. Всъщност от каталога с примери за мерки, за които може да се предостави предвидената в § 249h от AFG подкрепа, посочен в циркулярното писмо от 27 януари 1993 г., е видно, че в областта на околната среда мерките на равнище предприятие, като екологичното оздравяване на сгради и други постройки, дейността по разчистване, демонтирането на съоръжения, разрушаването на постройки, основи и други сгради, са свързани с възстановяването на изоставени обекти.

187 На последно място, що се отнася до заключението на вещото лице, представено от жалбоподателя на етапа на писмената реплика, следва да се посочи, че след като тези данни не са представени и поради това не са взети предвид при изготвянето на обжалваното решение, на тях не може да се прави позоваване, за да се обсъжда законосъобразността на последното (вж. Решение по дело Белгия/Комисия, посочено по-горе, точки 11 и 16).

188 Ето защо следва да се заключи, че Комисията основателно е приела, че спорните субсидии не съответстват на схемата, предвидена в § 249h от AFG.

— По квалификацията на субсидиите в полза на заетостта като държавна помощ

- 189 Важно е да се припомни, че член 87 ЕО цели да предотврати засягането на търговията между държавите членки от предоставени от публичните органи предимства, които под различна форма нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки (Решение от 2 юли 1974 г. по дело Италия/Комисия, 173/73, *Rescueil*, стр. 709, точка 26).
- 190 Ето защо разглежданите субсидии в полза на заетостта следва да се разгледат с оглед на условията, в зависимост от които член 87, параграф 1 ЕО поставя квалифицирането на национална мярка като държавна помощ, а именно финансирането на подобна мярка от държавата или чрез държавни средства, наличието на предимство за определено предприятие, избирателният характер на посочената мярка, както и въздействието на последната върху търговията между държавите членки и произтичащото от нея нарушаване на конкуренцията.
- 191 Предварително следва да се отхвърли доводът, изведен от това, че § 249h от AFG не попада в обхвата на член 87, параграф 1 ЕО. Всъщност както е видно от точки 167—188 по-горе, отпуснатите на жалбоподателя субсидии не съответстват на § 249h от AFG — единствената мярка, за която Комисията приема, че не представлява държавна помощ.
- 192 Първо, що се отнася до изискването, че помощта трябва да се отпуска чрез държавни средства и държавата да носи отговорност за нея, е безспорно, че в конкретния случай то е изпълнено, тъй като жалбоподателят е получил 1,549 милиона германски марки от Федералната дирекция по заетостта и от провинция Тюрингия, тоест от публични органи.
- 193 На второ място, що се отнася до наличието на предимство за някои предприятия, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика понятието за държавна помощ е по-общо от това за субсидия, тъй като включва не само

положителни престации като самите субсидии, но и други видове намеса, които под различна форма облекчават тежестите, които обичайно натоварват бюджета на едно предприятие и които по този начин, без да са субсидии в строгия смисъл на думата, имат същото естество и последици (вж. Решение на Съда от 15 март 1994 г. по дело Banco Exterior, C-387/92, Recueil, стр. I-877, точка 13 и Решение от 1 декември 1998 г. по дело Ecotrade, C-200/97, Recueil, стр. I-7907, точка 34).

194 От посоченото следва, че намеса на публичните органи, с която се цели освобождаване от тази тежест, се явява икономическо предимство като посоченото в член 87, параграф 1 ЕО (вж. в този смисъл Решение на Съда от 20 ноември 2003 г. по дело GEMO, C-126/01, Recueil, стр. I-13769, точка 33). В конкретния случай такава е хипотезата на финансовата тежест, произтичаща от премахването на строителните отпадъци и старото желязо, която трябва да се счита за присъщ на икономическата дейност на предприятието разход.

195 Освен това е от значение да се отбележи, че както уточнява Федерална република Германия в съобщението си от 29 юли 1994 г., „процедура за възлагане на обществена поръчка във връзка с мерките, попадащи в обхвата на § 249h от AFG, се осъществява съгласно действащите законови разпоредби. [...] Обществената поръчка се възлага на представилия най-добра оферта. Органът, който отговаря за мярката, трябва да обоснове финансирането в неговата цялост. Помощите по § 249h от AFG [отпуснати от Федералната служба по заетостта], се предоставят на органа, който отговаря за мярката, който трябва да изплати помощта за разходи за трудови възнаграждения на работниците, наети от предприятието изпълнител [...]. Следователно не съществува предимство, предоставено на отговарящото за оздравяването предприятие.“

196 В конкретния случай обаче жалбоподателят не е осъществил дейности от общ интерес, възложени в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка от орган, който отговаря за дадена мярка, а напротив — е освободен от част от тежестите (разходи за трудови възнаграждения), свързани с дейността, която е осъществил в свой интерес. Осъществената от него дейност не може да се превърне в дейност от общ интерес, поради обстоятелството че е въвел мерки, за да наеме работници, които преди това са били безработни.

- 197 Освен това, независимо от това дали мерките, въведени от жалбоподателя, могат да бъдат приравнени на приетите в приложението на § 249h от AFG, следва да се подчертае, че социалният характер на държавните мерки не е достатъчен, за да не бъдат квалифицирани от самото начало като помощи по смисъла на член 87 ЕО (Решение от 7 март 2002 г. по дело Италия/Комисия, C-310/99, Recueil, стр. I-2289, точка 50).
- 198 Обстоятелството, че жалбоподателят е допринесъл за финансирането на дейността по изнасяне на строителните отпадъци и старото желязо от своя терен, не е релевантно в конкретния случай. Всъщност както отбелязва Комисията, жалбоподателят все пак не е понесъл действително частта от разхода, отговаряща на размера на получената от него субсидия, независимо от обстоятелството, че както той твърди, е финансирал част от дейността.
- 199 Трето, що се отнася до избирателния характер, следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателя, изведени от това, че същата схема се прилага за предприятия от старите провинции. С този довод жалбоподателят всъщност се опитва да докаже, че § 249h от AFG е с общ обхват. Въпросът, който се поставя обаче в конкретния случай, е дали отпуснатите на жалбоподателя субсидии извън каквато и да е схема имат избирателен характер. При тези условия е достатъчно да се отбележи, че както твърди Комисията, жалбоподателят се е ползвал от намаление на тежестите, с което не са се ползвали други предприятия.
- 200 Четвърто, що се отнася до изискването, че схемата за помощи трябва да засяга търговията между държавите членки и да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията, видно от съображение 91 от обжалваното решение Комисията е приела, без жалбоподателят да оспорва това, че пазарът на порцелановите изделия е пазар на европейски стоки със силна конкуренция и е засегнат от свръхкапацитет, и поради това финансовите предимства, които поставят дадено предприятие в по-благоприятно положение спрямо конкурентите му, заплашват да нарушат конкуренцията и засягат търговията между държавите членки.
- 201 Ето защо следва да се заключи, че субсидиите в полза на заетостта, отпуснати на жалбоподателя, представляват държавна помощ по смисъла на член 87 ЕО.

202 С оглед на всички посочени по-горе съображения тези субсидии основателно трябва да се квалифицират като нова помощ по смисъла на член 88, параграф 3 ЕО.

203 От посоченото следва, че всички доводи относно нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, що се отнася до субсидиите в полза на заетостта, предмет на мярка 26, трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По нарушението на принципа на правната сигурност

204 Жалбоподателят твърди, че с обжалваното решение Комисията е въвела с обратна сила допълнителни условия в сравнение с посочените в решението за разрешаване във връзка с § 249h от AFG.

205 От точки 167—188 по-горе е видно обаче, че това твърдение е неоснователно. Всъщност Комисията се ограничава стриктно до това да прецени съвместимостта на субсидиите в полза на заетостта, предмет на мярка 26, с условията, установени в решението от 13 декември 1995 г., с което се разрешава § 249h от AFG. В това отношение е важно да се подчертае, че в посоченото решение Комисията изрично е споменала съобщенията на Федерална република Германия, в които се уточнява обхватът на § 249h от AFG, по-конкретно това от 29 юли 1994 г., като в обжалваното решение правилно тълкува и прилага тези съобщения по отношение на разглежданите субсидии.

206 От посоченото следва, че що се отнася до субсидиите в полза на заетостта, предмет на мярка 26, доводите относно нарушение на принципа на правната сигурност трябва да бъдат отхвърлени.

По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания

- 207 Жалбоподателят основно поддържа, че субсидиите, предмет на мярка 26, попадат в обхвата на § 249h от AFG. Както се приема в точки 167—188 по-горе обаче, субсидиите в полза на заетостта, предмет на мярка 26, не съответстват на условията, определени в решението за одобрение във връзка с § 249h от AFG.
- 208 Що се отнася до твърдяната липса на изрично ограничение в § 249h от AFG и в публикуваната в *Официален вестник* извадка, с оглед на посочените в точка 146 по-горе принципи Първоинстанционният съд отбелязва, че тя не може да породи оправдани правни очаквания у жалбоподателя относно редовността на предоставянето на субсидиите, предмет на мярка 26. Всъщност това обстоятелство ни най-малко не може да се приравни на предоставени от Комисията конкретни уверения, че частните предприятия могат да се ползват от помощи на основание § 249h от AFG.
- 209 От посоченото следва, че що се отнася до субсидиите в полза на заетостта, предмет на мярка 26, доводите относно нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания трябва да бъдат отхвърлени.

Б — По четвъртото правно основание, изведено от явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото

1. По неправилното установяване на фактите

а) Доводи на страните

- 210 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено от фактически грешки, които оказват въздействие върху преценката, според която ТІВ не

е действало като инвеститор в условията на пазарна икономика, и върху преценката, според която личната вноска на г-н G. R. за покриване на разходите за реструктуриране не е била значителна.

211 На първо място, жалбоподателят оспорва твърдението на Комисията, че не е била предвидена насрещна престация за участието на ТІВ в предприятието (мерки 11 и 12), и смята, че това противоречи на изводите, до които самата Комисия е достигнала в обжалваното решение. Що се отнася по-специално до придобиването на участие от 49 % в капитала на жалбоподателя (мярка 11), жалбоподателят твърди, че съгласно договора (Gesellschaftsvertrag) от 23 март 1994 г. г-н G. R. можел да откупи участието на ТІВ, като заплати годишни лихви от 6 %, считано от плащането, като именно това се случва в края на 1999 г. Що се отнася до заема с право на участие в печалбата, отпуснат от ТІВ (мярка 12), жалбоподателят твърди, че той трябва да осигури 12 % годишни лихви, ограничени до половината от годишните печалби, и че тези лихви са изплатени от жалбоподателя до предварителното погасяване на заема в края на 1999 г.

212 На второ място, жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено от фактически грешки, що се отнася до средствата, предоставени на разположение на предприятието от г-н G. R. Според жалбоподателя твърдението, че държавата поема поръчителство за заема в размер на 0,2 милиона германски марки (мярка 16), сключен от г-н G. R., за да финансира участието си в капитала на жалбоподателя, е неточно. Не било налице подобно поръчителство, тъй като г-н G. R. и съпругата му били лично и солидарно отговорни за изплащането на този заем. Впрочем г-н G. R. финансирал лихвите и амортизацията на капитала, свързани с този заем, както и със заема в размер на 1,8 милиона германски марки, който също сключил, за да финансира участието си в предприятието, като това трябвало да има по-голяма стойност от обикновен договор за поръчителство. В писмената си реплика жалбоподателят посочва, че Комисията е признала, че заемът не е свързан с поръчителството за 90 % от сумата на заема в полза на жалбоподателя, но че Комисията все пак не отчита обстоятелството, че държавата е приела да поеме това поръчителство пред финансиращата цялата програма банка.

213 Комисията оспорва всички изложени от жалбоподателя доводи.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

- 214 На първо място, що се отнася до средствата, предоставени на разположение на жалбоподателя от ТІВ (мерки 11 и 12), първо, следва да се посочи, че в съображение 97 от обжалваното решение Комисията твърди, че „докладите [...] не предвиждат никаква евентуална насрещна престация за участието на публичните органи, какъвто би бил случай за който и да било инвеститор в условията на пазарна икономика“.
- 215 Макар да е вярно, че тази формулировка може да доведе до объркване, като оставя впечатление, че не е предвидена насрещна престация за участието на ТІВ (мерки 11 и 12), налага се изводът, че тази част от текста се отнася по общ начин до финансовата подкрепа, предоставена на жалбоподателя от всички публични финансови институции, докато средствата, предоставени от ТІВ на разположение на жалбоподателя, са предмет на специално разглеждане в съображение 98 и сл. от обжалваното решение (вж. точки 20 и 21 по-горе).
- 216 Що се отнася по-специално до насрещната престация за придобиване на участие от 49 % в дружествения капитал на жалбоподателя (мярка 11), в съображение 98 от обжалваното решение Комисията посочва, че обстоятелството, че ТІВ прехвърля участието си пет години по-късно на г-н G. R. и на сина му срещу по-висока цена от платената през 1994 г., не променя факта, че ТІВ не действа като частен инвеститор. Освен това тя уточнява, че рисковете са високи, че не е извършен анализ на бъдещите приходи и че действителната печалба на ТІВ е много малка.
- 217 Видно от посоченото по-горе, Комисията смята, че откупуването на участието на ТІВ от г-н G. R. не представлява достатъчна насрещна престация с оглед на

критерия за частния инвеститор. Следователно доводът на жалбоподателя, че в обжалваното решение Комисията посочва, че не е предвидена насрещна престация за придобитото от ТІВ участие в предприятието, е неоснователен.

218 Що се отнася до насрещната престация за заема с право на участие в печалбата, отпуснат на жалбоподателя от ТІВ (мярка 12), в съображение 102 от обжалваното решение Комисията посочва следното:

„[У]становено е, че лихвата е определена на 12 %, но че прагът на размера на лихвите е определен на 50 % от печалбата за съответната финансова година. В докладите вече се подчертава, че ще бъдат претърпени загуби поне през първите две години от дейността на [жалбоподателя], и това наистина е така. Не се предвижда завишен лихвен процент, за да се компенсират годините, в които е малко вероятно да се изплащат лихви. Налага се изводът, че ТІВ умишлено се е съгласило да отпусне заем с право на участие в печалбата, който не е свързан с допълнително право на глас, без да изисква ни най-малко обезпечение и с лихвен процент от 0 % поне в период от две години. Не е предвидена рискова премия за компенсиране на рисковете, предвидени в доклада, въз основа на който този заем с право на участие в печалбата [...] е отпуснат.“

219 Видно от тази част от текста, Комисията приема, че определянето на годишната лихва на 12 % не представлява подходяща насрещна престация за заема с право на участие в печалбата от ТІВ с оглед на критерия за частния инвеститор. Следователно доводът на жалбоподателя, че в обжалваното решение Комисията е посочила, че не е предвидена насрещна престация за заема с право на участие в печалбата, отпуснат на жалбоподателя от ТІВ, е неоснователен.

220 На второ място, що се отнася до средствата, внесени в предприятието от г-н G. R., от значение е да се припомни, че в обжалваното решение Комисията приема двата

заема, предоставени на г-н G. R. в общ размер на 2 милиона германски марки, за две мерки по предоставяне на помощ в полза на жалбоподателя (вж. точки 21 и 24 по-горе).

221 Жалбоподателят твърди по същество, че за заема, предмет на мярка 16, не е поето поръчителство в негова полза и че самият г-н G. R. отговаря за лихвите и погасяването на двата сключени от него заема, чрез които финансира участието си в капитала на жалбоподателя.

222 В това отношение следва да се посочи, че Комисията признава в писмените си изложения, че в решението от 30 октомври 2002 г. неправилно е посочила, че за заема, предмет на мярка 16, е поето поръчителство от провинция Тюрингия за 90 % от сумата на заема (мярка 13). Първоинстанционният съд посочва, че тази грешка е поправена в обжалваното решение, в съображение 99 от което Комисията уточнява, че заемът, предмет на мярка 16, „се обхваща от поетото от държавата поръчителство пред Deutsche Ausgleichsbank, която е отпуснала заема“.

223 Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че г-н G. R. е изплатил лихвите и сумите по двата заема, следва да се отбележи, че Комисията никога не е твърдяла, че г-н G. R. не отговаря за изплащането на тези заеми. Напротив, тя е посочила, че заемите са отпуснати на г-н G. R. Ето защо, както основателно посочва Комисията, изглежда очевидно, че той носи отговорност за заплащането на лихвите и на сумите по заемите.

224 Що се отнася до останалите твърдения на жалбоподателя, Първоинстанционният съд смята, че те се отнасят по-скоро до твърдението, че Комисията

е допуснала грешка в преценката във връзка с участието на ТІВ в предприятието и с прилагането на насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране, и поради това трябва да бъдат разгледани в рамките на останалите части от правното основание.

225 С оглед на посоченото по-горе първата част от правното основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

2. По квалифицирането на жалбоподателя като предприятие в затруднение

а) Доводи на страните

226 Жалбоподателят твърди, че макар квалифицирането му като предприятие в затруднение да е от значение главно на етапа на разглеждане на субсидията за инвестиране (мярка 15), това квалифициране оказва въздействие и върху преценката на други мерки за подпомагане, по-конкретно придобиването на участие и заема с право на участие в печалбата от ТІВ (мерки 11 и 12). Според жалбоподателя тази преценка е в основата и на отказа да се приложат Насоките за националната регионална помощ.

227 Комисията посочва в отговор, че преценката ѝ във връзка с квалифицирането на жалбоподателя като предприятие в затруднение не е неправилна, и препраща към представените от нея преди това пояснения.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

228 Следва да се посочи, че жалбоподателят се ограничава до това да припомни последиците от квалифицирането като предприятие в затруднение по отношение на разглеждането на редица мерки за подпомагане, както и върху приложимостта в конкретния случай на Насоките за националната регионална помощ.

229 Достатъчно е да се припомни обаче, че както е посочено в точка 133 по-горе, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела в съображение 118 от обжалваното решение, че жалбоподателят е предприятие в затруднение от 1994 г. до края на 1996 г.

230 Ето защо втората част от правното основание следва да се отхвърли.

3. По неправилната преценка на участието на ТІВ в предприятието (мерки 11 и 12)

а) Доводи на страните

231 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение, в което се посочва, че ТІВ не действа като частен инвеститор, е опорочено от явна грешка в преценката в това отношение.

- 232 Жалбоподателят поддържа, че ТІВ решава да инвестира след обстойна проверка на проекта за предприятие, поверена на фирмите RBSH&P и АА. Според жалбоподателя тази проверка безспорно отчита икономическите рискове, свързани със създаването на предприятие, и предвижда инвестиционни и организационни мерки, които могат да гарантират успеха на предприятието, за което свидетелства настоящото икономическо положение на жалбоподателя. В случай на съмнения в това отношение Комисията можела да назначи независим експерт. Жалбоподателят поддържа, че запазването на работните места е второстепенна цел на ТІВ, която, разбира се, е изтъкната в доклада на фирма АА, тъй като е от значение за публично предприятие. Следователно докладите не препоръчвали реструктуриране и във всеки случай това обстоятелство не изключвало съответствието на участието на ТІВ с пазарните условия. Освен това според жалбоподателя става въпрос за омагьосан кръг, тъй като Комисията извежда тази потребност от обстоятелството, че внесените от ТІВ средства в предприятието представляват държавна помощ.
- 233 Според жалбоподателя, противно на твърдението на Комисията, в договора (Gesellschaftsvertrag) от 23 март 1994 г. се предвижда подходяща насрещна престация за участието на ТІВ. От една страна, г-н G. R. може да откупи участието на ТІВ (мярка 11) чрез заплащането на годишни лихви от 6 %, считано от плащането. Именно това се случва в края на 1999 г. От друга страна, заемът с право на участие (мярка 12) трябва да осигури годишни лихви от 12 %. Жалбоподателят пояснява, че ограничаването на размера на лихвите до половината от годишните печалби е обичайна обща клауза в случай на заеми на съдружници, за да се избегне в тежест на предприятието да възникне задължение за заплащане на лихви на етапа на започване на дейността, което може да застраши успеха му. Ниският размер на тези лихви се компенсирал, както в конкретния случай, с по-висок лихвен процент през годините, в които са отчетени печалби. Ето защо това ограничение било свързано с интереса на ТІВ в качеството си на съдружник жалбоподателят да има икономически успех и съответствало на липсата на всякакво заплащане на лихви и на дивиденди на г-н G. R. След като лихвата е определена на 12 %, жалбоподателят смята, че Комисията не може да твърди, че страните не са предвидили рискова премия. Жалбоподателят изплатил високи лихви на ТІВ до погасяването на заема в края на 1999 г.
- 234 Жалбоподателят оспорва също преценката на Комисията, според която г-н G. R. не участвал в капитала му при същите условия като ТІВ. Г-н G. R. инвестирал 2,055 милиона германски марки в предприятието, като 2 милиона от тях били финансирани чрез два сключени от него заема (мерки 16 и 17). Според

жалбоподателя при преценка на участието на частния инвеститор следва да се вземат предвид тези средства, а не само сумата в размер на 0,055 милиона германски марки. Що се отнася до заема, предмет на мярка 16, жалбоподателят твърди, че за него не е поето поръчителство от държавата и че г-н G. R. понася целия риск, свързан с изплащането. Що се отнася до заема, предмет на мярка 17, за който г-н G. R. отговарял лично и солидарно с жалбоподателя, последният твърди, че обстоятелството, че като обезпечение за него е учредена ипотека върху терен, който е негова собственост, е без значение, тъй като ипотеката не идва от публични средства. Освен това двата заема били отпуснати въз основа на програми за помощи за създаване на предприятия, които Комисията е разрешила, и жалбоподателят упреква Комисията в това, че отговаря на доверилите се на помощите предприемачи, че те не са пълноправни инвеститори. Според жалбоподателя отпускането на помощите е второстепенно спрямо пълното и цялостно обвързване на инвеститор, чието съществуване дори е застрашено. Така г-н G. R. можел в по-голяма степен да бъде инвеститор с основна роля, отколкото голямо предприятие, чието съществуване не би било сериозно застрашено в случай на неуспех на проекта.

235 Комисията смята, че всички доводи, изложени от жалбоподателя по отношение на участието на ТІВ в предприятието, трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

236 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика предоставянето на капитал на дадено предприятие от страна на публичните органи под каквато и да било форма може да представлява държавна помощ (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 11 юли 2002 г. по дело HANSA/Комисия, T-152/99, Rescuel, стр. II-3049, точка 125 и цитираната съдебна практика).

237 За да се определи дали придобиването от TIV на участие от 49 % в дружествения капитал на жалбоподателя (мярка 11) и отпуснатия от него на жалбоподателя заем с право на участие в печалбата от 6 милиона германски марки (мярка 12) носят характеристиките на държавна помощ, следва да се приложи споменатият в спорното решение критерий за частния инвеститор в условията на пазарна икономика, който впрочем не е оспорен от жалбоподателя. Така следва да се прецени дали при сходни обстоятелства частен инвеститор, чиято големина е сравнима с тази на публичния инвеститор, би могъл да бъде доведен до това да осъществи операция от такова значение.

238 В това отношение се уточнява, че макар действията на частния инвеститор, с които трябва да се сравнява намесата на публичния инвеститор, преследващ цели, свързани с икономическата политика, да не са непременно действията на обикновен инвеститор, който влага капитал с цел реализиране на относително краткосрочна печалба, те трябва да бъдат поне действията на частен холдинг или на частна група от предприятия, които следват структурна, обща или отраслова политика, и трябва да бъдат ръководени от перспективи за рентабилност в по-дългосрочен план (вж. Решение по дело HAMSA/Комисия, посочено по-горе, точка 126 и цитираната съдебна практика). Освен това сравнението между действията на публичните и частните инвеститори трябва да бъде направено във връзка с поведението, което би следвал частен инвеститор при разглежданата операция с оглед на наличната информация и предвидимото развитие към този момент (Решение на Първоинстанционния съд от 6 март 2003 г. по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein—Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II-435, точки 244—246).

239 Следва също да се припомни, че преценката на Комисията за това дали определена мярка отговаря на критерия на частния оператор в условията на пазарна икономика предполага сложна икономическа преценка. Когато приема акт, предполагащ такава преценка, Комисията разполага с широко право на преценка и съдебният контрол, макар по принцип да е пълен по отношение на това дали определена мярка попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО, се ограничава до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали не е налице грешка при прилагане на правото, дали приетите факти са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт. По-конкретно, Първоинстанционният съд не може да замести преценката на автора на решението със своята икономическа

преценка (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 8 юли 2004 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, T-198/01, Recueil, стр. II-2717, точка 97 и цитираната съдебна практика).

240 Обжалваното решение следва да се разгледа с оглед на тези принципи.

241 На първо място, Комисията не може да се упрекне за това, че с оглед на двата доклада на консултантските фирми, налични към момента на учредяване на жалбоподателя, а именно докладът на фирма RBSH&P от 29 ноември 1993 г. и докладът, изготвен от АА на 11 януари 1994 г., тя приема, че целта на ТІВ е запазването на работни места.

242 Всъщност Първоинстанционният съд посочва, че според изготвения от АА доклад, чието предназначение е да позволи на ТІВ да оцени участието си в предприятието, целта на последното е да запази работни места и консултантите са длъжни, както впрочем признава жалбоподателят, да изготвят проект за предприятие, като вземат предвид това съображение. Безспорно не съществува пречка публичните предприятия да вземат предвид политика от социален, регионален или отраслов характер. При все това внасянето на капитал от публичните органи трябва да бъде преценено съгласно критерия за частния инвеститор, при абстрахиране от всякакви съображения от социален характер или такива, свързани с регионалната или отраслова политика (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 1999 г. по дело Neue Maxhütte Stahlwerke и Lech-Stahlwerke/Комисия, T-129/95, T-2/96 и T-97/96, Recueil, стр. II-17, точка 120 и цитираната съдебна практика).

243 На второ място, следва да се отбележи, че за да заключи, че придобиването на участие от ТІВ и заемът с право на участие в печалбата не съответстват на

действията на частен инвеститор, Комисията основателно е разгледала положението на жалбоподателя към момента на публичната намеса, както и икономическите перспективи на предприятието.

244 В това отношение Първоинстанционният съд отбелязва, че противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията правилно е преценила положението на предприятието към момента на намесата на ТІВ. Както е видно от точки 116—133 по-горе, относно квалифицирането като предприятие в затруднение жалбоподателят трябва да бъде преструктуриран, за да осигури жизнеспособността си, както посочват консултантите в онзи момент.

245 Макар наистина обстоятелството, че жалбоподателят трябва да бъде преструктуриран, за да гарантира жизнеспособността си, да не е определящо, както твърди той, за несъответствието на намесата на ТІВ с пазарните условия, все пак когато става въпрос за капиталова вноса в предприятие в затруднение, рискът на съответната инвестиция се влияе от затрудненията, в които се намира подобно предприятие.

246 В този контекст жалбоподателят поддържа, че участието на ТІВ се осъществява след обстойна проверка на проекта за предприятие и че разгледалите рисковите консултанти заключават, че проектът има всички шансове да успее. В това отношение, първо, следва да се отбележи, че според консултантите успехът на проекта за предприятие на жалбоподателя зависи в голяма степен от решението на местните власти в рамките на структурната политика на провинция Тюрингия да подкрепят икономически единствения производител на порцелан в региона, в случая жалбоподателя. Освен това Първоинстанционният съд посочва, че макар изготвените от RBSH&P и АА доклади да предвиждат мерки за осигуряване на жизнеспособността на предприятието, от двата доклада е видно, че консултантите смятат проекта за предприятие за много рискован. В допълнение, противно на твърденията на жалбоподателя, очертаните от консултантите рискове не са рисковете, съществуващи преди въвеждането на мерките. Всъщност консултантите смятат, че продължават да съществуват редица рискове и че успехът на проекта за предприятие не е напълно гарантиран. Нещо повече, налага се изводът, че преценката на консултантите в съответните доклади се отнася по-скоро до съображения, свързани с жизнеспособността на

предприятието, отколкото до съображения за рентабилност, от които обичайно се води промишлената и търговска стратегия на частните оператори (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 2000 г. по дело Alitalia/Комисия, T-296/97, Recueil, стр. II-3871, точка 84).

- 247 С оглед на положението на предприятието към момента на осъществяване на съответните мерки, от една страна, и на перспективите за развитие, от друга страна, може да се приеме, че ТІВ изхожда от съображения от социално и регионално естество, характерни за действията на държавата като публична власт, а не като участник на пазара.
- 248 На трето място, следва да се отбележи, че с оглед на икономическите перспективи на жалбоподателя към този момент Комисията приема, че насрещната престация за намесата на ТІВ в предприятието не е подходяща. Това съображение не може да бъде прието за явно неправилно.
- 249 Първо, що се отнася до придобиването на участие от 49 % в дружествения капитал на жалбоподателя (мярка 11), Комисията правилно е приела, че не е извършен анализ на бъдещите приходи. В това отношение следва да се припомни, че преценката на консултантите в докладите, предоставени на разположение на ТІВ преди последното да придобие участие в капитала на жалбоподателя, не е свързана със съображения за рентабилност. Така Първоинстанционният съд заключава, че докладите на консултантите не съдържат анализ на евентуалните прогнозни приходи.
- 250 Изложеният от жалбоподателя довод, че съгласно договора (Gesellschaftsvertrag) от 23 март 1994 г. г-н G. R. можел да откупи участието на ТІВ, като заплати годишни лихви от 6 %, не може да измени извода на Комисията. Всъщност това обстоятелство не може да се приравни на анализ на бъдещите приходи, доколкото жалбоподателят не твърди, че г-н G. R. се е задължил да придобие във всеки случай посоченото участие. Освен това жалбоподателят не представя конкретно доказателство, което да може да постави под въпрос преценката на

Комисията, според която действително отчетената от TIV печалба е много малка. В това отношение Първоинстанционният съд отбелязва, от една страна, че посочените в съображение 101 от обжалваното решение референтни лихвени проценти за различните отпуснати на жалбоподателя заеми са по-високи от 6 %. От друга страна, както заключава Комисията в съображение 99 от обжалваното решение, сумата в размер на 1,975 милиона германски марки, която TIV предоставя на жалбоподателя под формата на участие, представлява собствен капитал, който в случай на неплатежоспособност, се превръща във вземания с понисък ранг. От посоченото следва, че печалба, отговаряща на 6 % годишни лихви, като предвидената в договора (Gesellschaftsvertrag) от 23 март 1994 г., не може да бъде приета за достатъчна насрещна престация за придобиването на участие от TIV в капитала на жалбоподателя.

251 На второ място, що се отнася до насрещната престация, предвидена за заема с право на участие (мярка 12), в съображение 102 от обжалваното решение Комисията посочва, че макар лихвата да е определена на 12 %, заемът е отпуснат, без да е изискано ни най-малко обезпечение и при лихва от 0 % поне за две години. Тя припомня също, че прагът на размера на лихвите е определен на 50 % от печалбата за съответната финансова година. Двата доклада предвиждат обаче, че поне през първите две години ще бъдат отчетени загуби. Не се предвижда завишен лихвен процент, за да се компенсират годините, в които е малко вероятно да се изплащат лихви. Впрочем във връзка със заема не е предвидено допълнително право на глас и не е установена рискова премия за компенсиране на предвидените от консултантите рискове.

252 Жалбоподателят не представя никакво доказателство, позволяващо да се приеме, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че подобна насрещна престация не е достатъчна. На първо място, жалбоподателят не може да твърди, без да си противоречи, че определянето на лихва от 12 % позволява, от една страна, да се компенсират годините, в които се отчитат загуби, а от друга страна, да се вземат предвид рисковете от операцията. Налага се обаче изводът, че с оглед на оборота, предвиден за първите години, в които не се отчитат загуби, не може да бъде предвидено такова компенсиране, тъй като прагът на размера на лихвите е все още 50 % от печалбата. На следващо място е важно да се отбележи, че Комисията е отчела и обстоятелството, че не е предвидено никакво обезпечение и че във връзка със заема не е предвидено допълнително право на глас, като това не се оспорва от жалбоподателя.

- 253 На четвърто място, Комисията подчертава, че г-н G. R. не може да се приема за частен инвеститор, с който ТІВ би могло да се сравнява (съображение 99 от обжалваното решение).
- 254 В това отношение следва да се припомни, че съгласно практиката на Комисията, потвърдена от съдебната практика, ако намесата на публичните органи се извършва едновременно със значителната намеса на частни оператори и при сходни условия, може да се отхвърли наличието на помощ (Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 1996 г. по дело Air France/Комисия, T-358/94, Recueil, стр. II-2109, точки 148 и 149). При все това Съдът и Първоинстанционният съд смятат, че ако частните инвестиции в същото предприятие са направени едва след предоставянето на публични средства, не може да се изключи наличието на помощ (вж. по този въпрос Решение от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, посочено по-горе, точка 40).
- 255 В конкретния случай жалбоподателят твърди по същество, че г-н G. R. е инвестирал 2,055 милиона германски марки в капитала на жалбоподателя, като 2 милиона от тях са финансирани от два сключени от него заема.
- 256 В това отношение следва да се припомни, че както е видно от съображения 102 и 130 от обжалваното решение, Комисията смята, без това да е оспорено от жалбоподателя, че тези два заема не са отпуснати при пазарни условия и макар да са отпуснати на г-н G. R., всъщност са предназначени за подпомагане на жалбоподателя. Квалификацията на двата заема като две мерки по предоставяне на помощи в полза на жалбоподателя (мерки 16 и 17) обаче изключва възможността тези средства да се приемат като вноска на г-н G. R. от собствените му средства. Ето защо вноската на г-н G. R. от собствените му средства е в размер само на 0,055 милиона германски марки.
- 257 Следва да се припомни, че Комисията е отчела и обстоятелството, че от една страна, ТІВ внася 1,975 милиона германски марки под формата на участие, а от

друга — че г-н G. R. има право да прекрати договора, ако придобиването на участие от TIV и отпускането на заем с право на участие в печалбата, както и по принцип отпускането на други помощи, не се осъществят, докато TIV няма това право.

258 Ето защо може да се приеме, че внасянето на частни капитали е по-скоро последица от икономическата подкрепа на държавата, отколкото резултат от решение, прието от благоразумен инвеститор, решил да инвестира, тъй като е убеден в перспективите за рентабилност на инвестицията си (вж. в този смисъл Решение по дело Alitalia/Комисия, посочено по-горе, точка 93). При тези условия не може да се приеме, че внасянето на публични средства съответства на критерия за частния инвеститор.

259 Обстоятелството, че г-н G. R. е длъжен да изплати двата заема, не може да измени този извод. От една страна, както се посочва в точка 256 по-горе, жалбоподателят не изтъква доводи, за да постави под въпрос преценката на Комисията, според която двата заема, макар да са отпуснати на г-н G. R., представляват две мерки по предоставяне на помощи в полза на жалбоподателя. От друга страна, макар това обстоятелство да трябва да се тълкува в смисъл, че частният инвеститор е понесъл известен риск, като участва в капитала на жалбоподателя, от точки 256 и 257 по-горе е видно, че всъщност този риск е по-малък от понесения от TIV.

260 С оглед на всички посочени по-горе съображения следва да се заключи, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела в съображение 98 от обжалваното решение, че TIV не е действало като частен инвеститор в условията на пазарна икономика, и като поради това е квалифицирала придобиването на участие (мярка 11) и заемът с право на участие в печалбата (мярка 12) като държавни помощи в полза на жалбоподателя.

261 Ето защо третата част от правното основание следва да се отхвърли.

4. По преценката на помощите с оглед на Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране

а) Доводи на страните

262 Жалбоподателят твърди, че доколкото в обжалваното решение се посочва, че осъществените от 1994 г. до края на 1996 г. мерки не са съвместими с Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране, то е опорочено от явна грешка в преценката в това отношение.

263 На първо място, що се отнася до твърдяната липса на план за реструктуриране, жалбоподателят твърди, първо, че тази преценка е несъвместима с извода, че наличните към онзи момент доклади на консултантите споменаваха реструктуриране. Според жалбоподателя Комисията трябвало да се основе на проекта за предприятие, изготвен преди учредяването на жалбоподателя от фирма RBSH&P със съгласието г-н G. R. и проверен от фирма АА. Впрочем този проект бил осъществен успешно. На следващо място, жалбоподателят твърди, че Комисията е запозната с всички критерии на плана за предприятие, и по-конкретно: подробен анализ на положението на пазара, на стоките и клиентите, които следва да се привлекат за новото предприятие; конкретни прогнози относно прогнозния оборот и действителния оборот; различните възможности относно „cash-flow“ в различни форми на финансова организация; всички предвидени и въведени мерки за финансиране, включително вноски от частни и публични средства; предвидените и направените инвестиции и на последно място, използването на средствата, както следва от годишните счетоводни отчети на предприятието. Що се отнася до финансирането, предвидено за създаване на предприятието, жалбоподателят твърди, че на 15 март 2001 г. Федерална република Германия изпраща на Комисията инвестиционен план относно направените в периода 1994—2000 г. инвестиции и че в съобщението ѝ от 1 октомври 2002 г. се пояснява по-подробно съдържанието на изготвения от фирма RBSH&P проект. Според жалбоподателя незначителните изменения в плана за общо финансиране се дължат на решението недвижимите имоти да се закупят, а не да се наемат.

264 В случай на затруднения с разбирането Комисията е можела да ползва услугите на експерт или да поиска пояснения от германското правителство или от жалбоподателя. По време на официалната процедура по разследване обаче Комисията не задава конкретни въпроси, свързани със затруднения с разбирането на различните части на плана за предприятие или на общия контекст на последния. Впрочем през юни 2002 г. генералният директор в областта на конкуренцията изрично потвърдил, че разполага с всички необходими сведения, за да разгледа случая.

265 На второ място, що се отнася до преценката на Комисията относно частната вноска в общите разходи за реструктуриране, жалбоподателят поддържа, че ТІВ, г-н G. R. и той самият внесли значителни суми. Жалбоподателят твърди, първо, че ТІВ участва в капитала му при пазарни условия и поради това предоставените от него средства (мерки 11 и 12) трябвало да бъдат приети за частна вноска. На следващо място, той твърди, че Комисията трябвало да вземе предвид като лична вноска от г-н G. R. не само вноската в размер на 0,055 милиона германски марки, но и предоставените под формата на заеми средства в размер на 2 милиона германски марки, тъй като г-н G. R. отговарял за заплащането им. Впрочем след като г-н G. R. е решил да не изисква заплащането на лихви от жалбоподателя, те също следва да се вземат предвид. Според жалбоподателя това изплащане на лихви е установено. На последно място, жалбоподателят счита, че Комисията трябвало да вземе предвид обстоятелството, че положителните парични потоци на предприятието са от решаващо значение за успешното му развитие както от гледна точка на прогнозите, така и от гледна точка на действителността. Съгласно проекта за предприятие ставало въпрос за средства, които самият жалбоподател трябва да осигури от продажбата на стоките си и които са на разположение на предприятието с оглед на учредяването му, тъй като г-н G. R. се отказал от разпределяне на печалбите до 1999 г.

266 Комисията отрича, че е допуснала грешка в преценката, като е приела, че не съществува надежден и последователен план за реструктуриране, основан на реалистични хипотези относно условията за бъдещото функциониране на жалбоподателя, и поддържа, че помощите не могат да бъдат одобрени предвид незначителното участие на предприятието в разходите по реструктуриране.

б) Съображения на Първоинстанционния съд

- 267 Жалбоподателят оспорва по същество извода на Комисията, че осъществените между 1994 г. и края на 1996 г. мерки в полза на жалбоподателя не са съвместими с общия пазар с оглед на Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г.
- 268 Най-напред следва да се припомни, че от постоянната съдебна практика произтича, че член 87, параграф 3 ЕО предоставя широко право на преценка на Комисията за допускане на помощи чрез дерогиране на общата забрана в параграф 1 от посочения член, доколкото в този случай преценката на съвместимостта или на несъвместимостта на държавна помощ с общия пазар поставя проблеми, свързани с отчитането и преценката на сложни икономически факти и обстоятелства (Решение на Съда от 11 юли 1996 г. по дело SFEI и др., С-39/94, Recueil, стр. I-3547, точка 36). Тъй като по-конкретно от икономическа гледна точка общностният съд не може да замести преценката на Комисията със своята преценка на фактите, контролът на Първоинстанционния съд в това отношение трябва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 2002 г. по дело Graphischer Maschinenbau/Комисия, T-126/99, Recueil, стр. II-2427, точка 32 и Решение на Първоинстанционния съд от 14 октомври 2004 г. по дело Pollmeier Malchow/Комисия, T-137/02, Recueil, стр. II-3541, точка 52).
- 269 Следва да се припомни също, че съгласно постоянна съдебна практиката законосъобразността на общостен акт трябва да се преценява в зависимост от фактическите и правни обстоятелства, които съществуват към момента на приемане на акта, и сложните преценки, извършвани от Комисията, трябва се разглеждат само с оглед на фактите, с които последната разполага към момента на преценката (Решение на Първоинстанционния съд от 6 октомври 1999 г. по дело Salomon/Комисия, T-123/97, Recueil, стр. II-2925, точка 48 и Решение на Първоинстанционния съд по дело Graphischer Maschinenbau/Комисия, посочено по-горе, точка 33).

- 270 На последно място, Комисията може да си определя указания за упражняването на своите правомощия за преценка с актове като разглежданите насоки, доколкото тези актове съдържат поясняващи норми относно насоката, която трябва да се следва от тази институция, и доколкото не се отклоняват от нормите на Договора (вж. Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Гърция/Комисия, С-278/00, Recueil, стр. I-3997, точка 98 и цитираната съдебна практика). Ето защо обжалваното решение следва да се разгледа именно с оглед на тези правила.
- 271 В конкретния случай Комисията разглежда отпускните на жалбоподателя помощи с оглед на Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г., които определят критериите за оценка на съвместимостта на помощите за реструктуриране на предприятия в затруднение.
- 272 Насоките изискват помощите за реструктуриране да са очертани в план, за чието одобрение е необходимо да са изпълнени три материални условия: реструктурирането трябва да позволи да се възстанови жизнеспособността на предприятието, да предотврати неоснователните нарушения на конкуренцията и да осигури съразмерността на помощите с разходите и предимствата на реструктурирането. Ето защо за подобни помощи трябва да съществува същински план за реструктуриране и те могат да бъдат отпускани само ако може да се докаже, че продължаването на дейността на предприятие и възстановяването на неговата рентабилност са в най-голям интерес на Общността.
- 273 Първоинстанционният съд следва да провери дали тези изисквания са изпълнени в конкретния случай.
- 274 От обжалваното решение е видно, че за да заключи, че не са изпълнени условията, определени в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране, Комисията се е основала на първо място на липсата на план за реструктуриране.

- 275 В това отношение е от значение да се отбележи, че планът за реструктуриране трябва да съдържа точни и надеждни данни, както и всички уточнения, позволяващи да се прецени дали са изпълнени определените в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране материални условия.
- 276 В обжалваното решение Комисията пояснява, че „въпреки многократните разпоредения на Комисията [Федерална република Германия] не е изпратила окончателния вариант на какъвто и да е план за реструктуриране [...] нито е посочила действително изпълнените мерки по реструктуриране“ (съображение 169). Впрочем в съображение 167 от обжалваното решение тя прави редица изводи, обосноваващи това заключение. Така Комисията отчита, че първият доклад е изготвен преди прехвърлянето на активи, и че вторият се отнася единствено до ТІВ, за да му позволи да определи доколко е уместно придобиването на участие в предприятието. Комисията уточнява също, че предложените мерки и разходите за тях са различни в докладите и не съвпадат с разходите, посочени от Федерална република Германия в „инвестиционния план“, и с подробно описаните в таблица 5 от обжалваното решение разходи, въз основа на които се твърди, че е отпусната помощта. Освен това Комисията отбелязва, че в двата доклада, в списъка на мерките, предвидени за финансирането на разходите, не са посочени редица помощи, които действително са отпуснати на предприятието (таблица 4 от обжалваното решение), като това важи и за „инвестиционния план“. Следователно Комисията приема, че или планът не е окончателен, или че предприятието е получило повече помощи.
- 277 Анализът на Комисията в това отношение не е опорочен от явна грешка в преценката.
- 278 Въсщност от преписката е видно, че изготвените от RBSH&P и АА доклади се различават, що се отнася до анализа на разходите за предложените мерки, и че не вземат предвид всички мерки за финансова подкрепа, които действително са осъществени в полза на жалбоподателя през периода, в който е бил в затруднение. Впрочем преценките на консултантите противоречат на разходите, посочени от

Федерална република Германия в „инвестиционния план“. При тези условия Комисията основателно посочва, че отпуснатите на жалбоподателя помощи не са свързани с план за реструктуриране.

- 279 Жалбоподателят не изтъква никакъв довод, позволяващ да се измени този извод, и се ограничава до това да изложи общо елементите, които според него се явяват план за реструктуриране, без обаче да уточнява в кой документ се намират. Освен това жалбоподателят ни най-малко не изяснява противоречията между трите документа, разгледани от Комисията в обжалваното решение.
- 280 Противно на твърденията на жалбоподателя, изводът относно липсата на план за реструктуриране не е в противоречие с преценката на Комисията, според която жалбоподателят е приложил план за реструктуриране. Обстоятелството, че според заключението на Комисията изготвените от RBSH&P и AA доклади предвиждат мерки, целящи реструктуриране на предприятието, не може да придаде изчерпателност на тези доклади. Освен това отпуснатата на предприятие в затруднение помощ не може да бъде обявена за съвместима с общия пазар само поради обстоятелството че са предвидени мерки за реструктуриране, макар реструктурирането да е осъществено успешно, както в конкретния случай. В това отношение следва да се отбележи, че за да се позволи на Комисията да прецени дали разглежданите помощи могат да подтикнат предприятията получатели да действат така, че да допринесат за осъществяването на посочената в член 87, параграф 3, буква в) ЕО цел, е необходимо да се провери дали планът за реструктуриране отговаря на всички материални условия, предвидени в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране.
- 281 Следва също да се отхвърлят доводите на жалбоподателя, според които ако Комисията смятала, че сведенията, с които разполага, не са пълни, тя е трябвало да поиска пояснения от германските власти. В това отношение е важно да се подчертае, че с решението си да започне официална процедура по разследване относно отпуснатите на жалбоподателя помощи Комисията разпорежда на Федерална република Германия да ѝ предостави план за реструктуриране (вж. точка 7 по-горе) относно жалбоподателя. Освен това с решението си да разшири обхвата на официалната процедура по разследване (вж. точка 9 по-горе)

Комисията посочва, че жалбоподателят не е представил план за реструктуриране. Следователно тя изразява същите съмнения, както при започването на официалната процедура по разследване. Ето защо се налага изводът, че преценката на Комисията относно липсата на план за реструктуриране, без да изразява идеята, че Комисията не разполага с необходимите сведения, за да извърши преценка на съвместимостта на помощите, подчертава обстоятелството, че не са изпълнени условията, на които трябва да отговаря помощ за реструктуриране, за да бъде разрешена съгласно Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране. При тези условия подобен довод не е подкрепен от фактите.

282 На второ място, Комисията смята, че частната вноска в общия размер на разходите за реструктуриране не може да се приеме за съществена.

283 Жалбоподателят не оспорва, че съгласно Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране от 1994 г. получателите по принцип трябва да допринасят по съществен начин за реструктурирането от собствените си средства или чрез външно финансиране, получено при пазарни условия.

284 Следва да се заключи, че в конкретния случай Комисията се основава, от една страна, на обстоятелството, че при липса на точно остойностяване на разходите за реструктуриране не е възможно да се твърди, че частната вноска е съществена, а от друга страна, тя се основава на извода, че само сумата в размер на 0,055 милиона германски марки може да се приеме като вноска на частен инвеститор.

285 Първоинстанционният съд смята, че тази преценка не е опорочена поради явна грешка.

286 На първо място е очевидно, че при липса на последователен и надежден план за реструктуриране Комисията не може да прецени значимостта и естеството на частната вноска в общия размер на разходите за реструктуриране. На следващо място, изложените от жалбоподателя доводи не могат да поставят под съмнение преценката на Комисията в съображение 171 от обжалваното решение, според която единствено вноската на г-н G. R. в размер на 0,055 милиона германски марки има чисто частен характер.

287 Що се отнася до довода на жалбоподателя, според който внесените от ТІВ средства трябва да бъдат приети за частна вноска, достатъчно е да се посочи, както е видно от точки 236—260 по-горе, че участието на ТІВ в капитала на жалбоподателя не е обусловено от условия, които биха били разумни за частен инвеститор, и че поради това средствата, предоставени на жалбоподателя от ТІВ (мерки 11 и 12), трябва да бъдат приети за държавна помощ. Що се отнася до паричните потоци, те не могат да се приравняват на вноската на предприятието получател. Всъщност в рамките на реструктурирането на предприятие в затруднение положителните парични потоци са просто резултат от отпуснатите на получателя помощи и поради това не могат да бъдат приети за участие в разходите за реструктуриране. На следващо място, що се отнася до средствата, за които се твърди, че са предоставени от частния инвеститор, достатъчно е да се припомни, че жалбоподателят не е доказал, че двата заема, чрез които г-н G. R. финансира участието си в капитала на жалбоподателя (мерки 16 и 17), не представляват държавни помощи в полза на жалбоподателя. На последно място, в хода на административната фаза на разследването, както и в хода на настоящото производство, жалбоподателят не представя никакво доказателство относно отказа на частния инвеститор да изисква заплащането на лихви. Ето защо Комисията основателно приема, че тези факти не са установени.

288 От посоченото по-горе следва, че жалбоподателят не е доказал, че изводите на Комисията относно съразмерността на помощите с разходите за реструктуриране са явно неправилни.

289 Ето защо с оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се заключи, че Комисията основателно е приела, че не са изпълнени поставените с Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране условия.

- 290 От посоченото следва, че четвъртата част от правното основание трябва да бъде отхвърлена.
- 291 Следователно трябва да се отхвърли цялото четвърто правно основание, както и жалбата в нейната цялост.

По процесуално-организационните действия, чието извършване е поискано от жалбоподателя

- 292 Първо, жалбоподателят иска да се изслуша заключението на вещо лице по въпроса дали плановете за предприятие, изготвени от двете независими консултантски фирми в момента на учредяването на жалбоподателя, предвиждат затруднения, второ, той иска да се изслуша лицето, което към онзи момент е директор на службата по заетостта в Јена, във връзка с крайната цел на мерките, въведени от жалбоподателя на основание § 249h от AFG, и трето, съдружникът и управителят на жалбоподателя да се изслушат по въпроса дали в рамките на изпълнението на мерките по § 249h от AFG самият жалбоподател е поел част от разходите, дали мерките са щели да бъдат осъществени при липса на посочената разпоредба и дали дейността вече е била осъществена преди учредяването на жалбоподателя.
- 293 Комисията не изразява становище в това отношение.
- 294 В конкретния случай Първоинстанционният съд смята, че делото е достатъчно изяснено с оглед на материалите по него и поради това не следва да се извършват поисканите процесуално-организационни действия.

По съдебните разноски

295 Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд последният може да разпреди съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски поради изключителни обстоятелства. В конкретния случай следва да се отбележи, че макар жалбоподателят да губи делото, що се отнася до искането му за отмяна на обжалваното решение, след подаването на настоящата жалба Комисията изменя решението от 30 октомври 2002 г., посочено в жалбата, и приема ново решение, което представлява обжалваното решение. Вследствие на това жалбоподателят внася частични изменения в обосновката на претенциите си и променя исканията си. Впрочем след приемането на обжалваното решение страните постигат съгласие относно размера на субсидиите, предмет на мярка 32. След въпрос от Първоинстанционния съд жалбоподателят и ответникът потвърждават, че вече не съществува спор между страните в главното производство относно тази мярка.

296 При обстоятелствата в конкретния случай справедливата преценка на обстоятелствата по делото налага решението жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски, както и една трета от направените от Комисията съдебни разноски. Следователно последната понася две трети от направените от нея съдебни разноски.

297 Провинция Тюрингия понася направените от нея съдебни разноски.

298 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Kahla/Thüringen Porzellan GmbH да понесе направените от него съдебни разноски, както и една трета от направените от Комисията съдебни разноски. Последната понася две трети от направените от нея съдебни разноски.**
- 3) **Провинция Тюрингия и Федерална република Германия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 септември 2008 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

M. Vilaras

Съдържание

Обстоятелства в основата на спора	II - 2311
Обжалваното решение	II - 2314
Производство и искания на страните	II - 2323
От правна страна	II - 2327
А — По първото, второто и третото правно основание, изведени от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, на принципа на правната сигурност и на принципа на защита на оправданите правни очаквания	II - 2328
1. Относно субсидията за инвестиране от провинция Тюрингия (мярка 15)	II - 2328
а) Доводи на страните	II - 2328
По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО	II - 2328
— По условията за прилагане на схемата	II - 2328
— По квалифицирането на жалбоподателя като предприятие в затруднение	II - 2331
По нарушението на принципа на правната сигурност	II - 2336
По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания	II - 2337
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2338
По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО	II - 2338
— По обхвата на разрешената схема	II - 2340
— По отпуснатата на жалбоподателя субсидия	II - 2344
По нарушението на принципа на правната сигурност	II - 2351
По нарушението на принципа на оправданите правни очаквания	II - 2353
2. Относно субсидиите в полза на заетостта, свързани с инвестиции за защита на околната среда (мярка 26)	II - 2355
а) Доводи на страните	II - 2355
По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО	II - 2355
II - 2396	

По нарушението на принципа на правната сигурност	II - 2358
По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания	II - 2358
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2359
По нарушението на членове 87 ЕО и 88 ЕО	II - 2359
— По съответствието със схемата по § 249h от AFG	II - 2359
— По квалификацията на субсидиите в полза на заетостта като държавна помощ	II - 2365
По нарушението на принципа на правната сигурност	II - 2368
По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания	II - 2369
Б — По четвъртото правно основание, изведено от явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото	II - 2369
1. По неправилното установяване на фактите	II - 2369
а) Доводи на страните	II - 2369
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2371
2. По квалифицирането на жалбоподателя като предприятие в затруднение	II - 2374
а) Доводи на страните	II - 2374
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2375
3. По неправилната преценка на участието на ТІВ в предприятието (мерки 11 и 12)	II - 2375
а) Доводи на страните	II - 2375
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2377
4. По преценката на помощите с оглед на Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране	II - 2385
а) Доводи на страните	II - 2385
б) Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2387
По процесуално-организационните действия, чието извършване е поискано от жалбоподателя	II - 2393
По съдебните разноски	II - 2394